

când: „Nu bateți pre mic sau pre mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur!”

32. Și au fost deaca au văzut mai-marii carălor pre Iosafat, împăratul Iudei, au zis: „Împăratul lui Israil easte acesta!” Și l-au încungiurat să-l bată și au strigat Iosafat.

33. Și au fost deaca au văzut mai-marii carălor că nu easte împăratul lui Israil acesta, s-au întors de la el.

34. Și au întins unul arcul bine chipzuid, și au lovit pre împăratul lui Israil întră plumâni și întră piept, și au zis căraușului său: „Întoarce mânil tale și mă scoate din războiu, că m-am rănit!”

35. Și s-au înfrânt războiul în zioa aceea, și împăratul au stătut în car, în preajma Siriei, de dimineța până seara, și piștea sânge din rană în sânul carului și au murit până seara (și au curs sânge din rană până în sânul carului).

36. Și au stătut strigătoriul oștii în tabără, când apunea soarele, zicând: „Fieștecarele în cetatea sa, și fieștecarele în pământul său să se întoarcă.

37. Că au murit împăratul!” Și au venit în Samariia și au îngropat pre împăratul în Samariia.

Sus 21, 19 38. Și au spălat sângele de la car la fântâna Samariei, și au lins porcii și câinii sângele lui, și curvele s-au spălat cu sângele lui după cuvântul Domnului, carele au grăit.

39. Și cealealalte cuvinte a lui Ahaav, și toate câte au făcut, și casa de elefant carea o au făcut, și toate cetățile care au făcut, au nu, iată, aceastea sânt scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

40. Și au adormit Ahaav cu părinții săi, și au împărățit Ohozia, feciorul lui, în locul lui.

41. Iară Iosafat, feciorul lui Asa, au împărățit preste Iuda. În anul al patrulea a lui Ahaav, împăratului lui Israil, au împărățit Iosafat.

42. De treizeci și cinci de ani au fost când au început a împărăți, și doazeci și cinci de ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui era Azuva, fata lui Salai.

43. Și au umblat pre toată calea lui Asa, tătâne-său, nu s-au abătut de la aceea și au făcut ce e drept în ochii Domnului.

44. Însă ceale înalte nu le-au stricat, că norodul jertvea și tămâia întră ceale înalte.

45. Și s-au împăcat Iosafat cu împăratul lui Israil.

46. Și cealealalte cuvinte a lui Iosafat și domniile lui care au făcut, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

47. Și pre cei rămași din cei pricăjiți, carii au rămas în zilele lui Asa, tătâne-său, i-au pierdut de pre pământ.

48. Și în Idumea nu era împărat.

49. Și Iosafat au făcut corabii de Tarsis, ca să meargă la Ofar, pentru aur, și nu au mers, că s-au spart corăbiile la Ghesion Gaver.

50. Atunci au zis Ohozia, feciorul lui Ahaav, cătră Iosafat: „Să meargă robii miei cu robii tăi!” Și n-au vrut Iosafat.

51. Și au adormit Iosafat cu părinții săi și s-au îngropat lângă părinții săi în cetatea lui David, tatălui său, și au împărățit Ioram, feciorul lui, în locul lui.

52. Iară Ohozia, feciorul lui Ahaav, au început a împărăți preste Israil în Samaria, în anul al șapteasprăzece a lui Iosafat, împăratul Iudei, Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărățit preste Israil în Samariia doi ani.

53. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului și au umblat pre calea lui Ahaav, tătâne-său, și pre calea Iezavelii, mumei sale, și în păcatele casii lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui.

54. Și au slujit vaalimilor și s-au închinat lor, și au întărâtat pre Domnul Dumnezeul lui Israil, după toate care s-au făcut înainte de el.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA, carea la jidovi să zice A doao a Împăraților

Ohozia, împăratul lui Israil, vrând a întreba pre Vaal despre boala sa, îl ceartă Ilie, zicând că va muri. Care, trimițind doi căpitani cu câte cincizeci de ostași, îi amestuiaste foc din ceriu. Și trimițindu-să a treia, nu s-au ars pentru smereniia sa, s-au pogorât Ilie cu el la Ohozia, care murind, îi urmează Ioram, fratele său.

1. i s-au viclenit (a) Moav întră Israil, după ce au murit Ahaav.
2. Și au căzut Ohozia prin cratiia cea din foișorul lui cel din Samaria și s-au bolnăvit, și au trimis soli și au zis cătră ei: „Meargeți și întrebați

1. (a) Îndărăptnicit. N-au vrut să mai fie supus

pre Vaal-Musca, dumnezeul Acaronului: «Oare mai scula-mă-voiu din boala mea aceasta?» Și au mers să-l întreabe pre el.

3. Iară îngerul Domnului au grăit cătră Ilie Tesviteanul, zicând: „Scoală-te și mergi înaintea solilor lui Ohozia, împăratului lui Israil.

lui Samariei, și să grăiești cătră ei: «Au pentru că nu easte Dumnezeu în Israil meargeți voi să întrebați pre Vaal-Musca, dumnezeul Acaronului?» Ci nu așa.

4. Că aceastea zice Domnul: «Patul, pre carele te-ai suit, nu te vei pogorî de pre el, că cu moarte vei muri» Și au mers Ilie și au zis cătră ei.

5. Și s-au întors solii la el și au zis cătră ei: „Căci v-ați întors?” Iară ei au zis cătră el:

6. „Un om au ieșit înaintea noastră și au zis cătră noi: «Meargeți și vă întoarceți la împăratul cel ce v-au trimis pre voi și ziceți cătră el: ‘Aceastea zice Domnul: ‘Au pentru că nu easte Dumnezeu în Israil mergi tu a întreba pre Vaal-Musca, dumnezeul Acaronului? Nu așa: patul, pre carele te-ai suit, nu te vei pogorî de pre el, că cu moarte vei muri’»”. Și, întorcându-să, au spus împăratului cum au grăit Ilie.

7. Și le-au zis lor împăratul: „Cum era forma omului carele v-au ieșit voao înainte și au grăit cătră voi cuvintele aceastea?”

8. Iară ei au zis cătră dânsul: „Om păros era și cu curea încins mijlocul lui”. Și au zis: „Ilie Tesviteanul easte acela”.

9. Și au trimis la el pre un căpitan, carele era preste cincizeci de oameni, și pre cei cincizeci de oameni a lui, și s-au suit și au venit la el, și, iată, Ilie ședea pre vârful muntelui și au grăit căpitanul cătră el și au zis: „Omule a lui Dumnezeu, împăratul te-au chemat, pogoară-te!”

10. Și au răspuns Ilie și au zis cătră căpitan: „Și de sânt eu omul lui Dumnezeu, să se pogoară foc din ceriu și să te mânce pre tine și pre cei cincizeci ai tăi”. Și s-au pogorât foc din ceriu și l-au mâncat pre el și pre cei cincizeci ai lui.

11. Și au adaos împăratul și au trimis la el pre alt căpitan și pre cei cincizeci a lui, și s-au suit și au grăit căpitanul cătră el și au zis: „Omule a lui Dumnezeu, aceastea zice împăratul: «Curând te pogoară!»”

12. Și au răspuns Ilie, și au grăit cătră el și au zis: „De sânt eu omul lui Dumnezeu, să se pogoară foc din ceriu și să te mânce pre tine și pre cei cincizeci ai tăi”. Și s-au pogorât foc din ceriu, și l-au mâncat pre el și pre cei cincizeci ai lui.

13. Și au adaos împăratul încă a trimite un căpitan și cincizeci de oameni a lui, și au venit al treilea căpitan la el, și au îngenunchiat înaintea lui Ilie și s-au rugat lui, și au grăit cătră el și au zis: „Omule a lui Dumnezeu, cinstească-să sufletul meu și sufletele robilor tăi, acestor cincizeci, întru ochii tăi.

14. Iată, s-au pogorât foc din ceriu și au mâncat pre cei doi căpitani dintâiu și pre cei cincizeci ai lor, și acum cinsteas-

că-să sufletele robilor tăi întru ochii tăi!”

15. Și au grăit îngerul Domnului cătră Ilie și au zis: „Pogoară-te cu el, nu te teame de fața lor!” Și s-au sculat Ilie și s-au pogorât cu el la împăratul.

16. Și au grăit cătră el și au zis: „Aceastea zice Domnul: «Căci ai trimis soli să întreabe pre Vaal-Musca, dumnezeul Acaronului, ca cum n-ar fi Dumnezeu în Israil să întrebi cuvântul Lui, pentru aceea, patul pre carele te-ai suit nu te vei pogorî de pre el, că cu moarte vei muri!»”

17. Și au murit după cuvântul Domnului, carele au grăit Ilie, și au împărătit Ioram, fratele lui Ohozia, în locul lui, că Ohozia nu avea fecior, în anul al doilea a lui Ioram, feciorului lui Iosafat, împăratului Iudei.

18. Iară cealealalte cuvinte a lui Ohozia, câte au făcut, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

19. Și Ioram, feciorul lui Ahaav, au împărătit preste Israil în Samariia doisprăzece ani, în anul optsprăzece a împărăției lui Iosafat, împăratului Iudei, și au făcut ce e rău înaintea Domnului, însă nu ca frații lui, nici ca mumă-sa.

20. Și au depărtat stâlpii lui Vaal, carii i-au făcut tatăl său, și i-au zdrobit, însă de păcatele casii lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui, s-au lipit, nu s-au depărtat de la eale, și s-au mâniat cu iuțime Domnul pre casa lui Ahaav.

CAP 2

Eliseu, nedespărțindu-să de Ilie, treace Iordanul. Și răpindu-să Ilie la ceriu cu car de foc, a aceluiași duh îndoit, îl ia Eliseu și, cu cojocul lui Ilie iarăși despărțind apa Iordanului, treace pre uscat. Ilie, cercându-să, nu să află. Eliseu, puind sare, să vindecă sterpiciumea apelor și a pământului Ierihonului. Doao ursoi sparg patruzeci și doi de prunci, carii hulea pre Elisei.

1. i au fost, când au vrut Domnul să înalță pre Ilie cu vifor mare, ca spre ceriu au mers Ilie și Eliseu la Galgala.

2. Și au zis Ilie cătră Eliseu: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis până la Vetil”. Și au zis Eliseu: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, de te voiu lăsa pre tine”.

3. Și au venit la Vetil, și au venit fiii prorocilor cei din Vetil la Eliseu și au zis cătră el: „Știi că ia astăzi Domnul pre domnul tău deasupra capului tău?” Și au zis: „Și eu am cunoscut, tăceți!”

4. Și au zis Ilie lui Eliseu: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis la Ierihon”. Și au zis Eliseu: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, de te voiu lăsa!”

5. Și au venit la Ierihon și s-au apropiat fiii prorocilor cei din Ierihon la

Eliseiu, și au zis cătră el: „Știi că ia astăzi Domnul pre domnul tău deasupra capului tău?” Și au zis: „Și eu am cunoscut, tăceți!”

6. Și au zis Ilie lui: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis până la Iordan!” Și au zis Eliseiu: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, de te voiu lăsa”. Și au mers amândoi.

7. Și cincizeci de oameni din feciorii prorocilor au venit și au stătut în preajmă de departe, iară ei amândoi au stătut lângă Iordan.

8. Și au luat Ilie cojocul său și l-au învățit, și au lovit cu dânsul apa, și s-au împărțit apa încoace și încoalea, și au trecut amândoi în pustie.

9. Și au fost deaca au trecut ei, au zis Ilie lui Eliseiu: „Ceare ce vei să-ți fac mai înainte de ce mă voiu lua de la tine”. Și au zis Eliseiu: „Să fie duhul carele easte în tine îndoit întru mine”.

10. Și au zis Ilie: „Greu lucru ceruși, însă de mă vei vedea, când mă voiu lua de la tine, va fi ție așa, iară de nu mă vei vedea, nu va fi”.

11. Și au fost când mergea ei și vorbea, iată, un car de foc și cai de foc au despărțit pre amândoi,* și s-au luat Ilie cu vifor mare, ca spre ceriu.

*Sira.
48, 12

1 Maca.
2, 58

12. Și Eliseiu privea și striga: „Părinte, părinte, carul lui Israil și călărașul lui!” Și mai mult nu l-au văzut pre el, și s-au apucat Eliseiu de hainele sale și le-au rupt în doao.

13. Și au luat cojocul lui Ilie, carele căzusă deasupra lui Eliseiu.

14. Și s-au întors Eliseiu și au stătut pre țăr-murile Iordanului, și au luat cojocul lui Ilie, carele căzusă deasupra lui, și au lovit apa, și nu s-au despărțit și au zis: „Unde easte Dum-nezeul lui Ilie, încă și acum?” Și au lovit apa a doao oară, și s-au împărțit apele încoace și încoalea, și au trecut Eliseiu pre uscat.

15. Și l-au văzut pre el feciorii prorocilor cei din Ierihon, din preajmă, și au zis: „Odi-hnit-au duhul lui Ilie preste Eliseiu. Și au venit înaintea lui Eliseiu și s-au închinat lui până la pământ.

16. Și au zis cătră el: „Iată, cu slugile tale sânt cincizeci de bărbați, fiii puterii, să meargă să caute pre domnul tău, ca nu cumva să-l fie rădicat Duhul Domnului și să-l fie aruncat în Iordan, sau într-un munte, sau într-un deal”. Și au zis Eliseiu: „Nu trimiteți!”

17. Și l-au silit pre el, până ce să rușina, și au zis: „Trimiteți!” Și au trimis cincizeci de oameni, și l-au căutat trei zile și nu l-au aflat.

18. Și s-au întors la el și el ședea în Ierihon, și au zis Eliseiu: „Au nu v-am zis voao să nu trimiteți?”

19. Și au zis oamenii cetății cătră Eli-

seiu: „Iată, lăcuința cetății easte bună, precum tu, doamne, vezi, dară, apele sânt reale și pământul sterp!”

20. Și au zis Eliseiu: „Aduceți-mi o vadră noao și puneți într-însa sare!”

21. Și au luat și i-au adus lui, și au ieșit Eliseiu la izvoarele apelor, și au aruncat acolo sarea și au zis: „Așa grăiaște Domnul: «Vindecat-am apele aceastea, și nu va mai fi de acum înainte moarte aici, nici sterpiciune»”.

22. Și s-au vindecat apele până în zioa aceasta, după cuvântul carele au grăit Eliseiu.

23. Și s-au suit de acolo în Vetil, iară când să suia pre cale, niște prunci mici au ieșit din cetate și-l batjocorea pre el, zicând: „Suie-te, pleșugule, suie-te, pleșugule!”

24. Și uitându-să îndărăpt, i-au văzut pre ei și i-au blăstămat în numele Domnului, și, iată, ieșiră doao ursoaie din pădure și sparseră dintru ei patruzeci și doi de prunci.

25. Și au mers de acolo în Muntele Carmi-lului, și de acolo s-au întors în Samariia.

CAP 3

Pentru că împăratul lui Moav au rupt legătura carea avea cu împărații lui Israil, să suie asupra lui, împăratul lui Israil, împăratul Iudei și împăratul Edomului, căroră, mai murind de seate, prin Eliseiu le făgăduiaște Domnul apă fără vânt și fără ploaie, și biruință asupra lui Moav, care jârtvind pre zid pre fiul său cel întâiu născut, conteneaste răsipirea cetății.

1. i Ioram, feciorul lui Ahaav, au împărățit preste Israil în Samariia în anul a optsprăzeace a lui Iosafat, împăratului Iudei, și au împărățit doisprăzeace ani.

2. Și au făcut ce e rău întru ochii Domnului, însă nu ca tatăl său, nici ca mumă-sa, și au depărtat stâlpii lui Vaal, carii i-au făcut tatăl său.

3. Însă de păcatele lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui, s-au lipit, nu s-au depărtat de la eale.

4. Iară Mosa, împăratul Moavului, era Nochid, și întorcea (a) împăratului lui Israil cu rădicata o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci cu lână.

5. Și au fost după ce au murit Ahaav, s-au viclenit împăratul Moavului întru împăratul lui Israil.

6. Și au ieșit împăratul Ioram în zioa aceea din Samariia și au numărat pre Israil.

7. Și au mers și au trimis la Iosafat, împăratul Iudei, zicând: „Împăratul Moavului au viclenit întru mine, au merge-vei cu mine asupra Moavului la războiu?” Și au zis: „Sui-mă-voiu, cum sânt eu, așa ești și tu, cum e norodul meu, așa și norodul tău, cum sânt caii miei, așa și caii tăi”.

8. Și au zis: „Pre carea cale mă voiu sui?” Și au zis: „Pre calea pustiei Edomului”.

9. Și au mers împăratul lui Israil și

4. (a) Adecă: da dare.

împăratul Iudei și împăratul Edomului, și au încungiurat cale de șapte zile, și nu era apă pentru tabără, nici pentru dobitoacele ceale ce era cu ei.

10. Și au zis slugilor sale împăratul lui Israil: „O, căci au chemat Dumnezeu pre tustrei împărații aceștia, să-i dea pre ei în mâna lui Moav!”

11. Și au zis Iosafat cătră el: „Au nu easte aici vreun proroc de al Domnului? Și vom întreba pre Domnul prin el?” Și au răspuns unul din slugile împăratului lui Israil și au zis: „Aici e Eliseiu, feciorul lui Safat, carele turna apă pre mâinile lui Ilie”.

12. Și au zis Iosafat: „Easte la el cuvântul Domnului?” Și s-au pogorât la el împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iudei, și împăratul Edomului.

13. Și au zis Eliseiu cătră împăratul lui Israil: „Ce e mie și ție? Mergi la prorocii tătâne-tău și la prorocii mâne-ta!” Și i-au zis lui împăratul lui Israil: „Au, doară, au chemat Domnul pre tustrei împărații aceștia, ca să-i dea pre ei în mâinile lui Moav?”

14. Și au zis Eliseiu: „Viu e Domnul puterilor, Căruia stau înainte, că de nu aş lua eu fața lui Iosafat, împăratului Iudei, nu aş fi căutat spre tine și nu te-aş fi văzut.

15. Iară acum aduceți-mi un cântăreț!” Și au fost când cânta cântărețul, s-au făcut preste el mâna Domnului.

16. Și au zis: „Aceasta zice Domnul: «Faceți în valea aceasta gropi, gropi!»

17. Că acestea zice Domnul: «Nu veți vedea vânt, nici veți vedea ploaie, și valea aceasta să va umplea de apă, și veți bea voi și taberile voastre și dobitoacele voastre».

18. Și ușor e aceasta întru ochii Domnului, și va da pre Moav în mâinile voastre.

19. Și veți bate toată cetatea tare și toată cetatea aleasă, și tot lemnul bun veți oborî și toate izvoarele apei le veți astupa, și toată partea bună o veți strica cu pietri”.

20. Și au fost dimineață când să suia jertva, și, iată, ape vinea de pre calea Edomului și s-au umplut pământul de apă.

21. Și tot Moavul au auzit că s-au suit acei trei împărați, ca să-i bată pre ei, și s-au strâns de pretutindinea încinși cu brâu, și în sus, și au stătut la hotar.

22. Și au mânecat de dimineață, și au răsărit soarele preste ape și au văzut Moav din preajmă apele roșii ca sângele.

23. Și au zis: „Sânge de sabie e acesta, bătutu-s-au împărații și au lovit om pre de aproapele său, și acum la prăzi lui Moav!”

24. Și au intrat în tabăra lui Israil, și Israil s-au sculat și au bătut pre Moav, și au fugit de la fața lor, și au intrat, mergând și bătând pre Moav.

25. Și cetățile le-au stricat, și preste

toată partea bună au aruncat fieștecarele om ppiatra sa și o au umplut, și tot izvorul apei au astupat, și tot lemnul bun au oborât, până ce au lăsat pietrile zidului surpate și au încungiurat prăștiașii și o au bătut pre ea.

26. Și au văzut împăratul Moavului că s-au întărit preste el război și au luat cu sine șapte sute de oameni cu sabiile scoase, ca să taie asupra împăratului Edomului, și n-au putut.

27. Și au luat pre feciorul său, cel întâiu născut, pre carele-l puseasă împărat în locul său, și l-au adus pre el ardere de tot pre zid și au părut foarte rău lui Israil, și rădicându-să de la dânsul, s-au întors în pământul său.

CAP 4

Văduvei ceii împresurate cu deatorii îi înmulțeaste Eliseiu untuldelemn să se plătească de deatorasi; pre fiul somaniteancii, pre carele îl vestisă ei, din morți îl deșteaptă și, turnând făină preste fiertură, i-au luat amărăciunea; și cu puțineale pâini pre mulți au săturat.

1. i o muiare din fiii prorocilor striga cătră Eliseiu, zicând: „Robul tău, bărbatul meu, au murit, și tu ai cunoscut că robul tău era om cu frica lui Dumnezeu, și deatornicul au venit să ia pre amândoi fiii miei, să-i fie lui robi”.

2. Și au zis cătră ea Eliseiu: „Ce să-ți fac? Spune-mi ce ai în casă?” Iară ea au zis: „Nu are roaba ta nimica în casă, fără numai puțin untdelemn, cu care să mă ung”.

3. Și au zis cătră ea: „Mergi și ceare ție vase din afară de la toți vecinii tăi, deșerte, nu puține.

4. Și întră și închide ușa preste tine și preste fiii tăi, și toarnă în vasele acestea, și ce să va umplea vei lua”.

5. Și s-au dus de la el și au făcut așa, și au închis ușa preste sine și preste fiii săi, și ei apropiia vasăle cătră ea, și ea turna.

6. Și au fost deaca s-au umplut vasăle, au zis cătră fiii săi: „Mai apropiiați cătră mine vase!” Iară ei au zis ei: „Nu mai easte încă vas”. Și au stătut untuldelemn.

7. Și au venit și au spus omului lui Dumnezeu, și au zis Eliseiu: „Mergi și vinde untuldelemn și plăteaste cametele tale, iară tu și fiii tăi veți trăi cu celalalt untdelemn, ce va rămânea”.

8. Și s-au făcut ziuo și au trecut Eliseiu la Soman, și era acolo o muiare mare și l-au oprit pre el să mănânce pâine; și să abătea el de multe ori acolo și intra de mânca pâine.

9. Și au zis muiarea cătră bărbatul său: „Iată, am cunoscut că om sfânt a lui Dumnezeu easte acesta, carele treace pre la noi pururea.

10. Să-i facem lui un foișor mic, și

să-i punem lui acolo pat și masă și scaon și sfeajnic, și va fi când va vrea să între el la noi, să va abate acolo”.

11. Și au fost într-o zi și au intrat acolo, și s-au abătut în foisor și au dormit acolo.

12. Și au zis către Ghiezi, sluga sa: „Chiamă la mine pre somaniteanca aceasta!” Și o au chemat și au stătut ea înaintea lui.

13. Și au zis lui: „Zi către dânsa: «Iată, ai gătit noao toată gătirea aceasta, ce vei să-ți fac ție? Au, doară, tu ai cuvânt către împăratul sau către domnul puterii?” Iară ea au zis: „Întră norodul meu eu lăcuiesc, odihnindu-mă”.

14. Și au zis către Ghiezi: „Dar ce să cade să-i fac ei?” Și au zis Ghiezi, sluga lui: „Mai ales, fiu nu are ea și bărbatul ei easte bătrân”.

15. Și au zis: „Cheamă-o pre ea”. Și o au chemat și au stătut la ușe, și au zis Eliseiu către dânsa:

16. „În vremea aceasta și în ceasul acesta, fiind tu vie, vei zemisli fiu”. Iară ea au zis: „Nu, domnul meu, omul lui Dumnezeu, nu amăgi pre roaba ta!”

17. Și au luat muiarea în pântece și au născut fiu în vremea aceea și în ceasul acela, precum i-au zis ei Eliseiu.

18. Și au crescut pruncul, și au fost când au ieșit pruncul către tatăl său la săcerători, au zis către tatăl său:

19. „Capul meu, capul meu!” Și au zis către slugă: „Du-l la mumă-sa!”

20. Și l-au dus la mumă-sa și au adormit pre genunchele ei până la amiază, și au murit.

21. Și l-au suit pre el în foisor și l-au pus pre patul omului lui Dumnezeu, și au încuiat casa și au ieșit, și au chemat pre bărbatul său și au zis:

22. „Trimite-mi o slugă și o asină, și voiu alerga la omul lui Dumnezeu și mă voiu întoarce”.

23. Iară bărbatul ei au zis: „Pentru ce să mergi la dânsul astăzi, nici fiind lună noao, nici sâmbătă?” Iară ea au zis: „Pace!”

24. Și au pus șeaoa pre asină și au zis către sluga sa: „Pasă, și umblă, nu zăbovi a încăleca, precum zic ție: «Vino!». Și vei merge și vei sosi la omul lui Dumnezeu, în Muntele Carmilului”.

25. Și au mers și au sosit la omul lui Dumnezeu în Muntele Carmilului, și au fost, deaca o au văzut pre ea Eliseiu venind, au zis către Ghiezi, sluga sa: „Iată, somaniteanca.

26. Aleargă acum întru întâmpinarea ei și să-i zici ei: «Pace e ție?» Și au alergat întru întâmpinarea ei și au zis ei: „Pace e ție? Pace e bărbatului tău? Pace e pruncului?” Iară ea au zis: „Pace”.

27. Și au venit la Eliseiu, în munte, și s-au apucat de picioarele lui, și s-au apro-

piat Ghiezi, ca să o dea în laturi, și au zis Eliseiu: „Lasă-o pre ea, că sufletul ei întristat easte într-însa, și Domnul au ascuns de mine, și nu mi-au spus”.

28. Și au zis ea: „Au, doară, am cerut fiu de la domnul meu? Că am zis: «Nu amăgi pre mine!»” Și au zis Eliseiu lui Ghiezi: „Încinge mijlocul tău și ia toiagul meu în mâna ta, și mergi.

29. Și de vei afla vreun om, să nu-l blagoslovești pre el, și de te va blagoslovi pre tine om, să nu-i răspunzi lui, și să pui toiagul meu preste fața pruncului”.

30. Și au zis muma pruncului: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, de te voiu lăsa”. Și s-au sculat Eliseiu și au mers după dânsa.

31. Iară Ghiezi au mers mai înainte de ei și au pus toiagul lui pre fața pruncului, și n-au fost glas, nici auzire, și s-au întors întru întâmpinarea lui și i-au spus lui, zicând: „Nu s-au sculat pruncul”.

32. Și au intrat Eliseiu în casă, și, iată, pruncul era pus mort pre patul lui.

33. Și au intrat Eliseiu în casă, și au încuiat ușa după ei amândoi și s-au rugat Domnului.

34. Și s-au suit și s-au culcat pre prunc, și și-au pus gura sa pre gura lui, și ochii săi preste ochii lui, și mâinile sale preste mâinile lui, și s-au plecat preste dânsul, și s-au încălzit trupul pruncului.

35. Și s-au întors și au umblat prin casă încoace și încoala, și s-au suit și s-au culcat preste prunc până de șapte ori, și au deschis pruncul ochii săi.

36. Și au strigat Eliseiu către Ghiezi și au zis: „Chiamă pre somaniteanca aceasta!” Și o au chemat pre ea, și au intrat la dânsul și au zis Eliseiu: „Ia-ți pre fiul tău”.

37. Și au intrat muiarea și au căzut la picioarele lui, și s-au închinat lui până la pământ, și și-au luat pre fiul său și au ieșit.

38. Și Eliseiu s-au întors în Galgala, și foamete era pre pământ, și fiii prorocilor ședea înaintea lui, și au zis Eliseiu slugii sale: „Pune căldarea cea mare și fiiarbe fiertură fiilor prorocilor!”

39. Și au ieșit în țarină să culeagă ariot (a) și au aflat în țarină o viță sălbatecă, și au cules din ea curcubețele sălbatece, plină haina sa, și au venit și le-au pus în căldarea cea cu fiertură, că n-au știut.

40. Și au turnat oamenilor să mănca, și au fost când mânca ei din fiertură și, iată, au strigat și au zis: „Moartea e în căldare, omule a lui Dumnezeu!” Și n-au putut să mănânce.

41. Și au zis: „Luați făină și puneți în căldare!” Și au zis Eliseiu către Ghiezi, sluga sa: „Toarnă norodului să mănânce!” Și nu

39. (a) Adecă: verdețuri.

au mai fost nimica rău în căldare.

42. Și venind un om din Vetarisa, au adus la omul lui Dumnezeu, din pârga roadelor, doaozeci de pâni de orz și legătură de smochine în traista sa, și au zis: „Dați-le norodului să mănânce!”

43. Și au zis sluga lui: „Ce voiu da acestea la o sută de oameni?” Și au zis: „Dă norodului să mănânce, că acestea zice Domnul: «Mânca-v-or și va rămânea»”.

44. Și au mâncat și au rămas, după cuvântul Domnului.

CAP 5

Împăratul lui Israil își rumpe hainele sale pentru că zisească împăratul Asiri[i] să vindece pre Neeman de lepră, pre care îl curăță Eliseiu cu spălarea de șapte ori în Iordan, carea să lipeaște de Ghiezi, pentru darurile care au luat de la Neeman.

1. i Neeman, domnul puterii Siriei, era om mare înaintea domnului său și minunat la față, că printr-însul au dat Domnul mântuire Siriei, și omul acesta era tare cu putearea, ci lepros.

2. Și când ieșisă din Siria tâlhari, au robat din pământul lui Israil o fecioară mică, carea era înaintea muierii lui Neeman.

3. Și aceasta au zis cătră dânsa: „De ar fi domnul meu înaintea prorocului lui Dumnezeu, celui din Samariia, atunci l-ar curăți pre el de lepra sa”.

4. Și au intrat și au spus domnului său și au zis: „Așa și așa au grăit fata cea din pământul lui Israil”.

5. Și au zis împăratul Siriei cătră Neeman: „Vino, întră înlontru și voiu trimite carte la împăratul lui Israil!” Și s-au dus și au luat în mâinile sale zece talanți de argint și șeaze mii de galbini de aur și zece rânduri de haine.

6. Și au adus cartea la împăratul lui Israil, zicând: „Și acum, deaca va veni cartea aceasta la tine, iată, am trimis la tine pre Neeman, sluga mea, să-l vindeci pre el de lepra lui”.

7. Și au fost, deaca au cetit împăratul lui Israil cartea, au rumpt hainele sale și au zis: „Au Dumnezeu sânt eu, să omor au să înviez, de trimite la mine acesta om, ca să-l curăț de lepra lui? Cunoașteți, dară, și vedeți că prilej cearcă acesta asupra mea”.

8. Și au fost deaca au auzit Eliseiu, omul lui Dumnezeu, că împăratul lui Israil și-au rumpt hainele sale, au trimis la împăratul lui Israil, zicând: „Pentru ce ți-ai rumpt hainele tale? Vie la mine Neeman și va cunoaște că easte proroc în Israil”.

9. Și au venit Neeman cu căruțe și cu călăreți, și au stătut la ușa casii lui Eliseiu.

10. Și au trimis Eliseiu cătră dânsul un vestitoriu, zicând: „Mergi de te spală în Iordan de șapte ori și să va însănătoșea trupul tău, și să va curăți”.

11. Și s-au mâniat Neeman, și s-au dus și au zis: „Iată, ziceam că va ieși la mine, și va sta și va chema numele Domnului Dumnezeului său, și va pune mâna sa preste loc și va vindeca lepra.

12. Au, doară, nu sânt mai bune Avana și Farfar, apele Damascului, decât Iordanul și decât toate apele lui Israil? Au nu voiu merge și mă voiu spăla într-însele, și mă voiu curăți?” Și s-au întors, și s-au dus cu mânie.

13. Și s-au apropiat slugile lui și i-au zis lui: „Doamne, de ți-ar fi grăit ție prorocul un cuvânt mare, au, doară, nu l-ai fi făcut, dară cu cât mai vârtos că ți-au zis ție: «Spală-te și te curățește?»”

14.* Și s-au pogorât Neeman și s-au afundat în Iordan de șapte ori, după zisa lui Eliseiu, și s-au prefăcut trupul lui ca trupul unui prunc mic și s-au curățit.

*Luca
4, 27

15. Și s-au întors el la Eliseiu și toată tabăra lui, și au venit și au stătut înaintea lui, și au zis: „Iată, am cunoscut că nu easte Dumnezeu în tot pământul, fără numai în Israil, și acum ia mulțămită de la robul tău”.

16. Și au zis Eliseiu: „Viu e Domnul, înaintea Căruia stau, de voiu lua”. Și l-au silit să ia, și nu au vrut.

17. Și au zis Neeman: „Deaca nu, să se dea robului tău povară de pământ (a) de o părechie de mușcoi, că mai mult nu va face robul tău ardere de tot și jertve la alți dumnezei, fără numai Domnului sângur.

18. Pentru cuvântul acesta, să iarte Domnul robului tău, când va intra domnul meu în casa lui Reman ca să se închine acolo, și el să va răzâma pre mâna mea, și mă voiu închina în casa lui Reman, când să va închina el în casa lui Reman, să iarte, dară, Domnul pre robul tău pentru cuvântul acesta”.

19. Și au zis Eliseiu cătră Neeman: „Mergi în pace!” Și s-au dus de la el în Havrata pământului.

20. Și au zis Ghiezi, sluga lui Eliseiu, omului lui Dumnezeu: „Iată, au lăsat domnul meu pre Neeman, sirul acesta, de s-au dus, și nu au luat din mâna lui nimica de ceale ce au adus, viu e Domnul, că voiu alerga după el și voiu lua de la el ceva”.

21. Și au alergat Ghiezi după Neeman, și l-au văzut pre el Neeman alergând dindărăptul său și s-au pogorât din car înaintea lui și au zis: „Pace e?”

22. Și au zis Ghiezi: „Pace. Domnul meu m-au trimis, zicând: «Iată, acum au venit la mine doi feciori din muntele lui Efraim, din fiii prorocilor, deci dă-le lor un talant de argint și doao rânduri de haine»”.

23. Și au zis Neeman: „Bine easte, ia doi talanți de argint!” Și l-au silit pre el, și au luat doi talanți de argint în doi saci, și doao rânduri de haine, și le-au pus pre doao slugi ale sale și le-au dus

7. (a) În cea veachie să află și acestea: și tu îmi vei da din pământul roșiatic.

înaintea lui.

24. Și au venit într-o întunecare și le-au luat din mâinile lor și le-au pus în casă, și au slobozit pre oamenii aceia și s-au dus.

25. După aceea, el a intrat și a stătut înaintea domnului său, și a zis către el Eliseu: „De unde vii, Ghiezi?” Și a zis Ghiezi: „Nu au umblat sluga ta încoace și încolo”.

26. Și a zis către el Eliseu: „Au nu au mers inima mea cu tine când au întors omul din carul său înaintea ta, și acum ai luat argintul, și acum ai luat hainele, să cumperi cu eale grădini și maslineturi, și vii și oi și boi, și slugi și slujnice.

27. Și lepra lui Neeman să va lipi de tine și de sămânța ta, în veac”. Și a ieșit de la fața lui, lepros ca zăpada.

CAP 6

Eliseu face de înoată fierul securii, și pre ostașii împăratului Asirili ca pre niște orbi îi povățuiaște în Samariia, carii îl cerca să-l prinză pentru că descoperisă tainele împăratului Asiriei către împăratul lui Israil; și apoi asirii, încungiuurând Samariia, maicele își mânca pruncii pentru foamea, pentru aceea poruncește împăratul să se omoară Eliseu.

1. i au zis fiii prorocilor către Eliseu: „Iată, locul întru care noi lăcuim înaintea ta ne easte strâmpnt.

2. Să meargem până la Iordan și să luom de acolo fieștecarele o grindă, și să ne facem acolo lăcașuri”. Și a zis: „Meargeți!”

3. Și a zis unul dintr-înșii: „Fă bine, vino și tu cu robii tăi!” Și a zis Eliseu: „Eu voiu merge”.

4. Și a mers cu ei, și a venit la Iordan și a tăiat leamne.

5. Și, iată, unul răsturnând grinda, și săcurea, sărind din codoriște, au căzut în apă și au strigat: „O, doamne, și aceasta împrumut o am fost luat”.

6. Și a zis omul lui Dumnezeu: „Unde au căzut?” Și i-au arătat lui locul, și a tăiat un lemn și l-au aruncat acolo, și au înotat pre el săcurea.

7. Și a zis: „Tinde-te și o ia!” Și a întins mâna sa și o a luat.

8. Și împăratul Siriei să războia asupra lui Israil și a făcut sfat cu slugile sale, zicând: „În locul oarecarele Elmoni voiu tăbări”.

9. Și a trimis Eliseu la împăratul lui Israil, zicând: „Păzește, ca să nu treci prin locul acesta, că acolo Siria easte ascunsă”.

10. Și a trimis împăratul lui Israil la locul carele i-au zis lui Eliseu și s-au păzit de acolo nu o dată, au de doao ori.

11. Și s-au turburat sufletul împăratului Siriei pentru cuvântul acesta, și a chemat pre slugile sale și a zis către ei:

„Nu-mi veți spune cine mă vinde la împăratul lui Israil?”

12. Și a zis unul din slugile lui: „Nu, doamne al meu, împărate, ci prorocul Eliseu, carele easte în Israil, spune împăratului lui Israil toate cuvintele care le grăiești în camera așternutului tău”.

13. Și a zis: „Meargeți și vedeți unde easte el, și voiu trimite și-l voiu prinde pre el”. Și i spusără lui, zicând: „Iată, în Dotaim”.

14. Și a trimis acolo călăreți și cară și puteare grea, și a venit noaptea și a încungiuurat cetatea.

15. Și s-au sculat de dimineață sluga lui Eliseu și a ieșit, și, iată, cetatea era încungiuurată de oaste și de cai și de cară, și a zis sluga către el: „O, doamne, ce vom face?”

16. Și a zis Eliseu: „Nu te teame, că mai mulți sânt cu noi, decât cu ei”.

17. Și s-au rugat Eliseu și a zis: „Doamne, deșchide ochii slugii, să vază!” Și a deșchis Domnul ochii lui și a văzut, și, iată, muntele era plin de cai și de cară de foc împregiurul lui Eliseu.

18. Și s-au pogorât către el, iară Eliseu s-au rugat către Domnul și a zis: „Bate neamul acesta cu orbire!” Și i-au bătut pre ei cu orbire, după cuvântul lui Eliseu.

19. Și a zis către ei Eliseu: „Nu e aceasta cetatea și nu e aceasta calea, veniți după mine și voiu duce eu pre voi la omul carele căutați”. Și i-au dus pre ei în Samariia.

20. Și a fost după ce au intrat în Samariia, au zis Eliseu: „Deșchide, Doamne, ochii lor să vază!” Și a deșchis Domnul ochii lor și a văzut, și, iată, era în mijlocul Samariei.

21. Și a zis împăratul lui Israil către Eliseu, deaca i-au văzut pre ei: „Au bătând, bate-i-voiu, părinte?”

22. Și a zis Eliseu „Nu-i bate, că nu i-ai prins cu sabiia ta și cu arcul tău, ca să-i bați, ci pune pâine și apă înaintea lor, să mănânce și să bea, și să se ducă la domnul lor”.

23. Și le-au pus lor mâncare multă, și au mâncat și au beut, și au slobozit pre ei și s-au dus la domnul lor, și n-au mai adaos încă tâlharii Siriei a veni în pământul lui Israil.

24. Și a fost după aceasta, au adunat fiul lui Ader, împăratul Sirii[i], toată tabăra sa, și s-au suit și au șezut împregiurul Samariei.

25. Și s-au făcut foamete mare în Samariia, și, iată, atâta au șezut împregiurul ei, până ce au ajuns capul de asin cu cincizeci de sicli de arginți, și a patra parte de cav de găinaț de porumb, cu cinci sicli de arginți.

26. Și când mergea împăratul lui Israil pre zid, au strigat o muiare către el,

zicând: „Mântuiește-mă, doamne, împărate!”

27. Și i-au zis ei împăratul: „Deaca nu te mântuiește Domnul, cum te voiu mântui eu, din arie, au din teasc?”

28. Și i-au zis ei împăratul: „Ce easte ție?” Și au zis: „Muiarea aceasta au zis cătră mine: «Dă pre fiiul tău, și-l vom mânca pre el astăzi, și pre fiiul meu îl vom mânca mâne»».

29. Și am fript pre fiiul meu și l-am mâncat, și am zis cătră ea în zioa a doao: «Dă pre fiiul tău să-l mâncăm». Și ea au ascuns pre fiiul său”.

30. Și au fost deaca au auzit împăratul lui Israil cuvintele muierii, și-au rupt hainele sale mergând pre zid, și au văzut norodul sacul pre trupul lui, dinlăuntru.

31. Și au zis împăratul: „Aceastea să facă mie Dumnezeu și aceastea să-mi adaogă, de va sta capul lui Eliseiu, fiiului lui Safat, preste el astăzi!”

32. Iară Eliseiu ședea în casa sa și bătrânii ședea cu el, și împăratul au trimis un om înaintea feații sale, și mai înainte de ce au venit solul acela la Eliseiu, au zis Eliseiu cătră bătrâni: „Au nu știți că au trimis feciorul ucigașului aici să-mi taie capul meu? Vedeți, când va veni trimisul acela, închideți ușa și-l năcăjiți pre el la ușe, iată, nu sunetul picioarelor domnului lui după el easte?”

33. Încă grăind el, iată, și trimisul s-au pogorât la el și au zis: „Iată, răutatea aceasta de la Domnul easte, ce voiu mai aștepta de la Domnul?”

CAP 7

Eliseiu înainte vestește ieftinătate de grâu, carea patru leproși o vestesc în Samariia, că asirii, spăimântați fiind de la Domnul, lăsând toate, fug. Iară cel ce era al treilea după împăratul, necrezând cuvântul lui Eliseiu, să calcă de norod în poartă.

1. i au zis Eliseiu: „Ascultați cuvântul Domnului, aceastea zice Domnul: «Mâne, în ceasul acesta, măsura de făină de grâu va fi cu un siclu în porțile Samariei»”.

2. Și au răspuns cel ce era al treilea după împăratul, pre a căruia mână să răzâma împăratul, cătră Eliseiu, și au zis: „Iată, de va face Domnul jghiiaburi în ceriu, nu va fi cuvântul acesta?” Și Eliseiu au zis: „Iată, tu vei vedea cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca”.

3. Și era patru oameni leproși la poarta cetății, și au zis om cătră deaproapele său: „Ce ședem noi aici, până vom muri?”

4. De vom zice să întrăm în cetate, foametea e în cetate, vom muri acolo, și de vom ședea aici, iară vom muri. Deci, acum veniți și să cădem la tabăra Siriei, doară ne vor lăsa vii și vom trăi, iară de ne vor omorî, vom muri”.

5. Și s-au sculat când era încă întunea-

CAP 6 ȘI 7

rec, ca să între în tabăra Siriei, și au venit la o parte a taberii Siriei, și, iată, nici un om nu era acolo.

6. Că Domnul au fost făcut ca să auză tabăra Siriei sunet de cară și sunet de cai și sunet de puteare mare, și au zis om cătră deaproapele său: „Acum, cu plată au tocmit asupra noastră împăratul lui Israil pre împărații heteilor și pre împărații Eghiptului, ca să vie asupra noastră”.

7. Și s-au sculat și au fugit, fiind încă întunearec, și și-au lăsat corturile sale și caii săi și asinii lor în tabără, cum era, și au fugit, ca să-și mântuiască sufletul său.

8. Și au intrat leproșii aceștia până la o parte de tabără, și au intrat într-un cort, și au mâncat și au beut, și au luat de acolo argint și aur și haine, și s-au dus și le-au ascuns, și s-au întors și au intrat într-alt cort, și au luat și de acolo, și s-au dus și le-au ascuns.

9. Și au zis om cătră deaproapele său: „Să nu facem noi așa: zioa aceasta zi de bună vestire easte, și noi de vom tăcea și vom lăsa până la lumină dimineață, ne vom afla fără de leage, și acum veniți, și să mergem și să spunem în casa împăratului”.

10. Și au mers, și au strigat la poarta cetății, și au spus, zicând: „Întrat-am în tabăra Siriei, și, iată, nici un om nu easte acolo, nici glas de om, fără numai cai legați și corturile lor, precum era”.

11. Și au strigat portarii și au spus în casa împăratului înlăuntru.

12. Și sculându-să împăratul noaptea, au zis slugilor sale: „Voiu spune acum voao ceale ce ne-au făcut noao Siria, au cunoscut că sântem noi flămânzi, și au ieșit din tabără și s-au ascuns în țarină, zicând că: «Vor ieși din cetate, și-i vom prinde pre ei vii și vom intra în cetate»”.

13. Și răspunzind unul din slugile lui, au zis: „Să ia, dară, cei cinci cai carii au rămas, iată, sânt la toată mulțimea lui Israil, carea au slăbit, și să trimitem acolo și să vedem”.

14. Și au luat doi călăreți de cai, și i-au trimis împăratul lui Israil pre urma împăratului Siriei, zicând: „Meargeți și vedeți”.

15. Și au mers în urma lui până la Iordan, și, iată, toată calea era plină de haine și de vase, care le-au fost lăpădat sirianii spăimântați, și s-au întors trimișii și au spus împăratului lui Israil.

16. Și au ieșit norodul și au jefuit toată tabăra Siriei, și au fost măsura de făină de grâu cu un siclu, și doao măsuri de orz cu un siclu, după cuvântul Domnului.

17. Și împăratul, pre cel ce era al treilea după sine, preste a căruia mână să răzâma împăratul, l-au pus mai-mare preste poartă și l-au

călcat norodul în poartă și au murit, după cum au grăit omul lui Dumnezeu, carele au grăit când s-au pogorât vestitoriul la dânsul.

18. Și au fost precum au grăit Eliseiu către împăratul, zicând: „Doao măsură de orz cu un siclu și o măsură de făină de grâu cu un siclu vor fi mâne, în ceasul acesta, în poarta Samariei”.

19. Și au răspuns cel ce era al treilea după împăratul lui Eliseiu, și au zis: „Iată, de ar face Domnul jghiiaburi în ceriu, nu va fi cuvântul acesta?” Și au zis Eliseiu: „Iată, vei vedea tu cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca”.

20. Și s-au făcut așa, și l-au călcat pre el norodul în poartă și au murit.

CAP 8

După foametea de șapte ani, carea mai înainte o vestisă Eliseiu, venind somaniteanca, ceaea ce nemernicisă cu sfatul lui Eliseiu, i să întorc țarinile.

1. **S**i au grăit Eliseiu către muiarea, a căriia fecior l-au înviiat, zicând: „Scoală-te și te du tu și casa ta și lăcuiște unde vei lăcui, că au chemat Domnul foamete pre pământ și va veni pre pământ șapte ani”.

2. Și s-au sculat muiarea și au făcut după cuvântul lui Eliseiu, și s-au dus ea și casa ei, și au lăcuit în pământul celor de alt neam șapte ani.

3. Și au fost după sfârșitul acelor șapte ani, s-au întors muiarea din pământul celor de alt neam în cetate, și au venit la împăratul să strâge pentru casa sa și pentru țarinile sale.

4. Iară împăratul grăia către Ghiezi, sluga lui Eliseiu, omului lui Dumnezeu, zicând: „Spune mie toate ceale mari, care le-au făcut Eliseiu”.

5. Și au fost când spunea el împăratului cum au înviiat pre feciorul cel mort, iată, muiarea a căriia fecior l-au înviiat Eliseiu striga către împăratul pentru casa sa și pentru țarinile sale, și au zis Ghiezi: „Doamne, împărate, aceasta e muiarea și acesta e feciorul ei, pre carele l-au înviiat Eliseiu”.

6. Și au întrebat împăratul pre muiare și i-au povestit lui, și i-au dat ei împăratul un famen, zicând: „Întoarce toate ale ei și toate roadele țarinei ei, din zioa în carea au lăsat ea pământul, până astăzi!”

7. Și au venit Eliseiu în Damasc, și feciorul lui Ader, împăratul Siriei, era bolnav și i-au spus lui, zicând: „Au venit omul lui Dumnezeu până aici”.

8. Și au zis împăratul către Azail: „Ia în mâna ta manaa și mergi înaintea omului lui Dumnezeu, și întreabă pre Domnul printr-însul, zicând: «Oare mai scula-mă-voiu din boala mea aceasta?»”

9. Și au mers Azail înaintea lui și

au luat manaa în mâna sa și toate bunătățile Damascului povară de patruzeci de cămile, și au venit și au stătut înaintea lui, și au zis către Eliseiu: „Fiiul tău, feciorul lui Ader, împăratul Siriei, m-au trimis la tine, zicând: «Oare scula-mă-voiu din boala mea aceasta?»”

10. Și au zis către el Eliseiu: „Mergi și zi lui: «Cu viață vei trăi!» și mi-au arătat mie Domnul că cu moarte va muri”.

11. Și au stătut Azail înaintea feții lui și au pus înaintea lui darurile, până la rușinarea lui, și au plâns omul lui Dumnezeu.

12. Și au zis Azail: „Pentru ce plânge domnul meu?” Și au zis: „Pentru că știu câte reale vei face fiilor lui Israil, cetățile lor vei arde cu foc, și pre cei aleși a lor cu sabie vei ucide, și pre pruncii lor îi vei trânti, și pre ceale ce au în pânțele le vei spinteca”.

13. Și au zis Azail: „Cine easte robul tău, câne mort, ca să facă acest cuvânt mare?” Și au zis Eliseiu: „Arătatu-mi-au Domnul că tu vei împărăți preste Siria”.

14. Și s-au dus de la Eliseiu și au intrat la domnul său, și el i-au zis lui: „Ce au zis ție Eliseiu?” Și au zis: „Mi-au zis Eliseiu că: «Cu viață vei trăi»”.

15. Și au fost a doao zi, au luat o cârpă și o au muiat în apă, și o au pus preste fața lui și au murit, și au împărățit Azail în locul lui.

16. În anul a cincilea a lui Ioram, feciorului lui Ahaav, împăratului lui Israil, și a lui Iosafat, împăratul Iudei, au împărățit Ioram, feciorul lui Iosafat, împăratul Iudei.

17.* Fecior de treizeci și doi de ani era, când au început a împărăți, și opt ani au împărățit în Ierusalim. *2 Para. 21, 5

18. Și au umblat pre calea împăraților lui Israil, în ce chip au făcut casa lui Ahaav, că fata lui Ahaav era lui muiare, și au făcut ce e rău înaintea Domnului.

19.* Și n-au vrut Domnul să strice pre Iuda, pentru David, robul Său, precum au fost zis, că-i va da lui luminătoriu și fiilor lui în toate zilele. *2 Împă. 7, 6

20.* În zilele lui s-au scos Edom de supt mâna Iudei și și-au pus preste sine împărat. *2 Para. 21, 8

21. Și s-au suit Ioram în Sior și toate carăle cu el, și au fost noaptea s-au sculat și au lovit pre Edom, care-l încungiurasă pre el, și pre mai-marii carălor, și au fugit norodul la sălaşurile sale.

22. Și s-au scos Edom de supt mâna Iudei, până în zioa aceasta. Atunci s-au scos și Lovna, în vreamea aceea.

23. Și cealealalte cuvinte a lui Ioram și toate câte au făcut, au nu, iată, s-au scris în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

24. Și au adormit Ioram cu părinții săi și s-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui

David, tătâne-său, și au împărățit Ohozia, feciorul lui, în locul lui.

25. În anul a doisprăzece a lui Ioram, feciorului lui Ahaav, împăratului lui Israil, au împărățit Ohozia, feciorul lui Ioram, împăratului Iudei.

26. Fecior de doazeci și doi de ani era Ohozia, când au început a împărăți, și un an au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui era Gotolia, fata lui Amvri, împăratului lui Israil.

27. Și au umblat pre calea casii lui Ahaav și au făcut ce e rău înaintea Domnului, ca și casa lui Ahaav, pentru că au fost ginere casii lui Ahaav.

28. Și au mers cu Ioram, feciorul lui Ahaav, să facă războiu cu Azail, împăratul celor de alt neam, în Ramotul Galaadului, și au bătut sirii pre Ioram.

29. Și s-au întors împăratul Ioram în Iezrael, ca să se vindece de ranele cu care l-au bătut pre el sirii în Ramot, când s-au bătut el cu Azail, împăratul Siriei, și Ohozia, feciorul lui Ioram, împăratul Iudei, s-au pogorât să vază pre Ioram, feciorul lui Ahaav, în Iezrael, că acolo era bolnav.

CAP 9

După ce să unge lu împărat preste Israil, îi poruncește Domnul să piarză casa lui Ahaav, și au omorât pre împăratul lui Israil, împreună cu Ohozia, împăratul lui Iuda, și aruncându-să Iezavel pre fereastră din porunca lui, câinii au mâncat trupul ei, precum au prorocit Ilie.

1. i au chemat Eliseiu, prorocul, pre unul din fiii prorocilor, și i-au zis lui: „Încinge mijlocul tău și ia cornul cu acest untdelemn

în mâna ta, și mergi în Ramotul Galaadului.

3 Împă. 19, 16 2. Și vei intra acolo și vei vedea pre lu, feciorul lui Iosafat, fiul lui Namesi, și vei intra, și-l vei scula pre el din mijlocul fraților lui, și-l vei băga în cămară.

3. Și vei lua cornul cu untdelemn și-l vei turna preste capul lui, și vei zice: «Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: 'Unsu-te-am împărat preste Israil!'» Și vei deschide ușa și vei fugi, și nu vei rămânea acolo”.

4. Și au mers pruncul, prorocul, în Ramotul Galaadului.

5. Și au intrat și, iată, mai-marii puterii ședeau, și au zis: „Cuvânt am cu tine, boiariule”. Și au zis lu: „Cu cine dintră noi toți?” Și au zis: „Cu tine, boiariule”.

6. Și s-au sculat și au intrat în casă, și au turnat untdelemn pre capul lui, și au zis lui: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Unsu-te-am împărat preste norodul Domnului, preste Israil.»”

7. Și vei piarde casa lui Ahaav, domnului tău, dinaintea feații Meale și să izbândești sângele robilor Miei, prorocilor, și sân-

gele tuturor robilor Domnului din mâna Iezavelii.

8.* Și din mâna a toată casa lui Ahaav, și vei surpa a casii lui Ahaav pre cel ce să pișă la păreate, pre cel închis și părăsit întru Israil. *3 Împă. 21, 21

9. Și voiu da casa lui Ahaav, ca casa lui Ierovoam, fiiului lui Navat,* și ca casa lui Vaasa, fiiului lui Ahia. *3 Împă. 16, 3

10. Și pre Iezavel o vor mânca câinii în partea Iezraelii, și nu va fi cine să o îngroape». Și au deschis ușa și au fugit.

11. Iară lu au ieșit la slugile domnului său, și acelea i-au zis lui: „Pace e? Pentru ce au venit flușturatul acesta la tine?” Și le-au zis lor lu: „Voi știți omul și vorbele lui”. Și au zis: „Nedrept e, ci ne spune noao!”

12. Și au zis lu cătră ei: „Așea și așea au grăit cătră mine, zicând: «Acestea zice Domnul: 'Unsu-te-am împărat preste Israil'»”.

13. Iară ei, auzind aceste, au grăbit și au luat fieștecarele haina sa și o au pus supt el, să șează pre treaptă mai înaltă, și au trâmbițat cu cornul și au zis: „Împărățit-au lu!”

14. Și s-au sculat lu, feciorul lui Iosafat, fiiului lui Namesi, asupra lui Ioram,* și Ioram acesta păzea în Ramotul Galaadului, și tot Israilul de cătră fața lui Azail, împăratului Siriei. *Sus 8, 28

15. Și s-au fost întors Ioram, împăratul, ca să se vindece în Iezrael de ranele cu care l-au rănit sirii, când să bătea el cu Azail, împăratul Siriei, și au zis lu: „De easte sufletul vostru cu mine, să nu iasă din cetate fugind, ca să meargă și să spuie în Iezrael”.

16. Și au grăbit lu și au mers, și s-au pogorât în Iezrael, că Ioram, împăratul lui Israil, să vindeca în Iezrael de săgetăturile cu care l-au săgetat araminii în Ramot, în războiul cu Azail, împăratul Siriei, că el era tare și bărbat puternic. Și Ohozia, împăratul Iudei, s-au fost pogorât acolo să vază pre Ioram.

17. Iară străjariul s-au suit în turn în Iezrael și au văzut pravul lui lu, venind el, și au zis: „Prav văz eu”. Și au zis Ioram: „Ia un călăreț și trimite înaintea lor, și să zică: «Pace e?»”

18. Și au mers călărețul pre un cal înaintea lor și au zis: „Acestea zice împăratul: «Pace e?»” Și au zis lu: „Ce e ție și păcii? Întoarce-te după mine!” Și au spus străjariul, zicând: „Au mers trimisul până la ei și nu s-au întors”.

19. Și au trimis alt călăraș, și s-au dus la el și au zis: „Acestea zice împăratul: «Easte pace?»” Și au zis lu: „Ce e ție și păcii? Întoarce-te după mine!”

20. Și au spus străjariul, zicând: „S-au dus până la ei și nu s-au întors. Și

aducând aduce pre Iu, feciorul lui Namesi, căci în strămutare s-au făcut”.

21. Și au zis Ioram: „Prinde caii!” Și au prins caii la căruță și au ieșit împăratul lui Israil, și Ohozia, împăratul Iudei, om în căruța sa, și au ieșit întru întimpinarea lui Iu, și l-au aflat pre el în partea lui Navute Iezraeliteanului.

22. Și au fost deaca au văzut Ioram pre Iu, au zis: „Pace easte, Iu?” Și au zis Iu: „Ce e ție și păcii? Încă curviile Iezavelii, mumei tale, și fermecăturile ei ceale multe?”

23. Și și-au întors Ioram mâinile sale și, fugind, au zis cătră Ohozia: „Vicleșug e, o, Ohozia!”

24. Și au întins Iu arcul cât au putut cu mâna sa și au lovit pre Ioram în mijlocul brațelor lui, și au trecut săgeata prin inma lui și au căzut pre genunchii săi.

25. Și au zis Iu cătră Vadecar, carele era al treilea după sine: „Ia-l și-l aruncă în partea țarinii lui Navute Iezraeliteanului, că mi-am adus aminte când călăream eu și tu pre vite, după Ahaav, tatăl său, că Domnul au aruncat preste el sarcina aceasta, zicând:

3 Împă. 21, 22 [22, 38] 26. «De nu pentru sângele lui Navute și pentru sângele fiilor lui, care l-am văzut ieri, zice Domnul, voiu răsplăti lui în partea aceasta», zice Domnul. Acum, dară, luându-l, aruncă-l pre el într-o parte, după cuvântul Domnului”.

27. Iară Ohozia, împăratul Iudei, văzind aceasta, au fugit pre calea Vetganului, ci au alergat după el Iu și au zis: „Și pre acesta!” Și l-au lovit pre el în car, când să suia la Gai, carea easte a lui Ievlam, și au fugit în Maghedo și au murit acolo.

28. Și l-au suit pre el slugile lui în car, și l-au adus în Ierusalim și l-au îngropat pre el în groapa lui, cu părinții lui, în cetatea lui David.

29. Și în anul al unsprăzece a lui Ioram, împăratului lui Israil, au împărățit Ohozia preste Iuda.

30. Și au venit Iu la Iezrael și Iezavel au auzit, și și-au văpsit ochii săi și și-au împodobit capul său, și s-au uitat pre fereastră și Iu întra în cetate.

3 Împă. 16, 10 31. Și ea au zis: „Easte pace lui Zamvri, cel ce au ucis pre domnul său?”

32. Iară Iu și-au rădicat fața cătră fereastră, și o au văzut pre ea, și au zis: „Cine ești tu? Pogoară-te cu mine!” Și să plecară cătră el doi fameni.

33. Și le-au zis lor: „Aruncați-o jos!” Și o au aruncat și s-au stropit cu sângele ei păreatele și caii, și o călcară pre ea.

34. Și au intrat Iu, și au mâncat și au beut și au zis: „Vedeți pre osândita aceea și o îngropați, că fată de împărat easte”.

35. Și au mers să o îngroape și nu s-au a-

flat din ea altă, fără numai capul și picioarele, și palmele mâinilor.

36. Și s-au întors și au spus lui Iu, iară el au zis:* „Cuvântul Domnului easte, carele au grăit prin mâna robului Său, Ilie Tesviteanul, zicând: «În partea Iezraelii vor mânca câinii cărnurile Iezavelii.

*3 Împă. 21, 23

37. Și va fi trupul cel mort al Iezavelii ca gunoiul pre fața țarinii în partea Iezraelii, ca să nu zică ei Iezavel!»”

CAP 10

Iu poruncește să se omoară șeptezeci de feciori a lui Ahaav și patruzeci și doi de frați a lui Ohozia, și toată sămînția lui Ahaav o ucide, și toți popii lui Vaal cu vicleșug adunându-i îi ucide, arzind idolul și besearica ieșitoare făcându-o, iară de la păcatele lui Ierovoam nu s-au depărtat; pentru aceea, tare s-au pedepsit Israil și, murind Iu, au împărățit Ioahas, feciorul lui.

1. i avea Ahaav șeptezeci de fii în Samariia, și au scris Iu carte și o au trimis în Samariia, la boiarii Samariei, la bătrâni și la hrănitorii fiilor lui Ahaav, zicând:

2. „Și acum, deaca va sosi cartea aceasta la voi, fiindcă la voi sânt fiii domnului vostru, și la voi sânt carăle și caii și cetăți întărite și armele,

3. Aleageți pre cel mai bun și pre cel mai drept dintru fiii domnului vostru și-l puneți pre el pre scaonul tătâne-său, și faceți războiu pentru casa domnului vostru!”

4. Iară ei s-au spăimântat foarte, și au zis: „Iată, amândoi împărații n-au stătut împrotiva feații lui, cum vom sta noi?”

5. Și au trimis mai-marii căsii și mai-marii cetății și bătrânii și hrănitorii la Iu, zicând: „Slugile tale sântem noi și oricâte vei zice cătră noi vom face, pre nime nu vom face împărat, ce e bine întru ochii tăi vom face”.

6. Și le-au scris lor Iu a doao oară carte, zicând: „De santeți de ai miei voi și cuvântul mieu ascultați, luați capetele bărbaților fiilor domnului vostru și le aduceți la mine în ceasul acesta mâne, în Iezrael”. Și fiii împăratului era șeptezeci de bărbați, pre aceștia bogății cetății îi hrănea.

7. Și au fost deaca au sosit cartea la ei, au luat pre fiii împăratului și i-au junghiiat pre cei șeptezeci de bărbați și au pus capetele în coșnițe și le-au trimis la Iu în Iezrael.

8. Și au venit solul și i-au spus lui, zicând: „Au adus capetele fiilor împăratului”. Iară el au zis: „Puneți-le doao grămezi la poarta cetății până dimineață”.

9. Și au fost dimineața au ieșit și au stătut (a), și au zis cătră tot norodul: „Drepti santeți voi, iată, eu m-am sculat asupra domnului mieu și l-am omorât pre el, dară pre aceștia cine i-au

9. (a) În cea veachie easte: la poarta cetății.

omorât?

10. Vedeți acum că nimica nu va cădea din cuvântul Domnului pre pământ, că au grăit Domnul asupra casii lui Ahaav, și Domnul au făcut câte au grăit prin mâna robului Său, Ilie”.

11. Și au ucis lu pre toți cei ce au rămas în casa lui Ahaav în Iezrael, și pre toți boiarii lui și pre rudele lui, și pre popii lui, cât n-au lăsat lui rămășiță.

12. Și s-au sculat lu și au mers în Samaria, și venind la Vetacatul (a) păstorilor în cale, au aflat pre frații lui Ohozia, împăratului Iudei, și au zis:

13. „Cine sânteți voi?” Iară ei au zis: „Frații lui Ohozia, noi, și ne-am pogorât spre pacea fiilor împăratului și fiilor celor putearnici (b)”.

14. Și au zis lu: „Prindeți pre ei vii!” Și i-au prins pre ei vii și i-au junghiiat pre ei în Vetacat patruzeci și doi de oameni, și n-au lăsat om dintr-înșii.

15. Și s-au dus de acolo și au aflat pre Ionadav, feciorul lui Rihav, în cale, într-o întimpinarea sa, și l-au binecuvântat pre el, și au zis cătră el lu: „De easte inima ta cu inima mea dreaptă, precum easte inima mea cu inima ta?” Și au zis Ionadav: „Easte!” Și au zis lu: „De easte, dă-mi mâna ta!” Și i-au dat lui mâna sa și l-au suit pre el în car lângă dânsul.

16. Și au zis cătră dânsul: „Vino cu mine și vezi râvna mea pentru Domnul”. Și l-au făcut pre el să șează în carul lui.

17. Și au intrat în Samaria și au ucis pre toți cei rămași a lui Ahaav în Samaria, până i-au stâns, după cuvântul Domnului, care l-au grăit cătră Ilie.

18. Și au adunat lu tot norodul și au zis cătră ei: * „Ahaav au slujit lui Vaal puțin, iară lu va sluji lui mult.

*3 Împă.
16, 31

19. Și acum, toți prorocii lui Vaal, pre toți robii lui și pre toți popii lui să-i chemați la mine, nici unul să nu lipsască, că jertvă mare voiu să fac lui Vaal, tot carele nu va veni va muri”. Și lu au făcut aceasta cu înșelăciune, ca să piarză pre robii lui Vaal.

20. Și au zis lu: „Sfințiți de jertvire lui Vaal!” Și au strigat.

21. Și au trimis lu în tot Israilul, zicând: „Acum (v) toți robii lui Vaal, și toți popii și toți prorocii lui, nimenea să nu rămâie, că jertvă mare fac, carele nu va veni nu va trăi”. Și au venit toți robii lui Vaal,

22. Și toți popii lui și toți prorocii lui, nici unul n-au rămas carele să nu fie venit, și au intrat în casa lui Vaal, din gură până în gură.

23. Și au zis lu celor ce era mai-mari pres-

12. (a) Cămara. 13. (b) Împărăteasii. 21. (v) Să vie.

te casa cea cu hainele: „Scoateți haine tuturor robilor lui Vaal!” Și le-au scos haine.

24. Și au intrat lu și Ionadav, fiul lui Rihav, în casa lui Vaal, și au zis robilor lui Vaal: „Cercați și vedeți, oare nu cumva easte cu voi cineva din robii Domnului.

25. Și scoateți pre toți robii Domnului, carii să află acolo!” Și au fost după ce au spus lui lu că nu sânt din robii Domnului, ci numai robii lui Vaal singuri.

26. Și au intrat ca să facă tămâituri și jertve, iară lu și-au rânduit afară optzeci de oameni, și au zis: „De va scăpa vreun om din oamenii carii voiu aduce eu în mâinile voastre, sufletul lui va fi pentru sufletul aceluia”.

27. Și au fost după ce au sfârșit a face jertva, au zis lu slujitorilor și mai-marilor: „Întrați și îi omorâți pre ei, și să nu scape din ei om!” Și i-au ucis pre ei cu ascuțitul sabiei și i-au aruncat slujitorii și mai-marii, și s-au dus până la cetatea casii lui Vaal.

28. Și au scos stâlpul lui Vaal și l-au ars, și au oborât stâlpii lui Vaal.

29. Și au stricat casa lui Vaal și o au făcut să fie bălegătoare, până în zioa aceasta.

30. Și au pierdut lu pre Vaal din Israil.

31. Iară de la păcatele lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui, nu s-au depărtat lu, au umblat după junincele ceale de aur din Vetil și din Dan.

32. Și au zis Domnul cătră lu: „Pentru că bine ai făcut ce e drept într-o ochii Mieii și toate ceale ce era în inima Mea ai făcut casii lui Ahaav,* fiii tăi până la a patra sămânță vor șede pre scaonul lui Israil”.

*Jos
15, 12

33. Și lu n-au păzit ca să umble în leagea Domnului Dumnezeului lui Israil cu toată inima sa, nu s-au depărtat de păcatele lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui.

34. În zilele acealea, au început Domnul a tăia pre Israil și i-au bătut pre ei Azail în tot hotarul lui Israil.

35. De la Iordan cătră răsăritul soarelui, tot pământul Galaadului, a lui Gad și a lui Ruvim și a lui Manasi de la Aroir, carea easte în marginea văii lui Arnon, și pre Galaad și pre Vason.

36. Iară cealealalte cuvinte a lui lu și toate câte au făcut, și toată domniia lui și războaiele lui, care au făcut, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea împăraților lui Israil?

37. Și au adormit lu cu părinții săi și l-au îngropat în Samariia, și au împărățit Ioahaz, fiul lui, în locul lui.

38. Iară zilele în care au împărățit lu preste Israil, doaozeci și opt de ani, în Samariia.

CAP 11

Gotolia, muma lui Ohozia, auzind moartea fiului său și omorând toată sămânța împărătească, afară de Ioas, au luat împărăția. Ci poruncind Iodae, preotul, să o omoară. Și Ioas să rădică împărat preste Iuda, stricând oltarele și chipurile lui Vaal.

*2 Para.
22, 10

1.* ară Gotolia, muma lui Ohozia, văzind că au murit fiii ei, s-au sculat și au pierdut toată sămânța împărătească.

2. Și au luat Iozavee, fata împăratului Ioram, sora lui Ohozia, pre Ioas, feciorul fratelui său, și l-au furat pre el dintră fiii împăratului, pre carii îi omorea, pre el și hrana lui, și l-au ascuns în camera paturilor de la fața Gotoliei, și nu s-au omorât.

3. Și au fost cu ea ascuns în Casa Domnului șeaze ani și Gotolia împărătea preste pământ.

*2 Para.
23, 2

4.* Și în anul a șaptelea au trimis Iodae, preotul, și au luat sutași al horilor și a razimilor, și i-au băgat pre ei la sine, în Casa Domnului, și au făcut cu ei legătură înaintea Domnului și i-au jurat pre ei, și le-au arătat lor Iodae pre feciorul împăratului.

5. Și le-au poruncit lor, zicând: „Aceasta e cuvântul carele veți face, a treia parte din voi să între sâmbăta și păziți paza casii împăratului la poartă.

6. Și a treia parte la poarta căilor, și a treia parte dinapoi, la poarta alergătorilor, și păziți paza casii Mesai.

7. Și doao mâni dintră voi toți ieșind sâmbăta să păzască Casa Domnului, la împăratul.

8. Și încungiurați împregiurul împăratului fieștecarele, și arma lui în mâna lui, și cel ce va intra în sadirot va muri, și fiți cu împăratul, când va ieși și când va intra el”.

9. Și au făcut sutașii toate câte au poruncit Iodae cel înțelept, și au luat fieștecarele pre oamenii săi și pre cei ce întră sâmbăta, cu cei ce ies sâmbăta, și au intrat la Iodae, preotul.

10. Și au dat preotul sutașilor sulitele și armele împăratului David, ceale ce era în Casa Domnului.

11. Și sta ostașii fieștecarele cu arma sa în mâna sa din umărul (a) casii cel drept, până la umărul casii cel stâng, cătră jertvenic și cătră casă, împrejurul împăratului.

12. Și au adus înainte pre fiul împăratului și i-au pus lui cunună și mărturiia, și l-au făcut pre el împărat și l-au uns, și plesniră cu mâinile și zisără: „Să trăiască împăratul!”

13. Și au auzit Gotolia glasul norodului ce alerga și au intrat la norod în Casa Domnului.

14. Și au văzut și, iată, împăratul

11. (a) Adecă: partea sau unghiul. 20. (b) Așezat. [21]. (v) Adecă: au început a împărăți.

sta spre scaonul judecății, și cântăreții și trâmbițele lângă împăratul, și tot norodul pământului bucurându-să și trâmbitând cu trâmbițe, și și-au rupt Gotolia hainele sale, și au strigat: „Legătură, legătură!”

15. Și au poruncit Iodae, preotul, sutașilor și mai-marilor puterii, și au zis cătră ei: „Scoateți-o afară din sadirot, și cel ce va merge după ea cu moarte de sabie să se omoară”. Că au zis preotul: „Să nu moară în Casa Domnului!”

16. Și pusără mâinile pre ea și o au împins pre calea intrării cailor casii împăratului, și au murit acolo.

17. Și au făcut Iodae legătură întră Domnul și întră împăratul și întră norod, ca să fie norod Domnului.

18. Și au intrat tot norodul pământului în casa lui Vaal, și l-au stricat pre el și jertvenicele lui, și chipurile lui le-au sfârmat bine, și pre Matan, preotul lui Vaal, l-au omorât înaintea feații jertvenicilor, și au pus preotul luotoriaminte în Casa Domnului.

19. Și au luat pre sutași și pre horii și pre rasimi, și pre tot norodul pământului, și au pogorât pre împăratul din Casa Domnului, și au intrat pre calea porții alergătorilor în casa împăratului și l-au pus să șează pre scaonul împăraților.

20. Și s-au bucurat tot norodul pământului și cetatea s-au odihnit, (b) și pre Gotolia o au omorât cu sabie în casa împăratului.

21. Fecior de șapte ani era Ioas, când împărătea (v).

CAP 12

Ioas cheltuiaște toți banii vistieriei spre întemeierea besearicii; iară lui Azail, împăratul Siriei, care să sculasă cu războiu asupra lui Israil, trimite toate odoarale besearicii și a polății, mai pre urmă îlucid slugile sale, căruia îi urmează Amasiia, feciorul său.

1. n anul a șaptelea a lui Iu, împărăți Ioas, și patruzeci de ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui era Saviia, din Versava.

2. Și au făcut Ioas ce e drept înaintea Domnului, în toate zilele în care l-au luminat pre el Iodae, preotul.

3. Iară ceale înalte nu le-au depărtat, că acolo încă jertvea norodul și tămâia întră ceale înalte.

4. Și au zis Ioas cătră preoți: „Tot argintul celor sfinte, care să aduce în Casa Domnului, argintul de prețuiri, argintul care-l aduce omul prețuire, tot argintul carele din inimă îl aduce omul în Casa Domnului,

5. Să-și ia șie preoții, fieștecarele de la vinderea sa, și ei să întărească vedecul casii, preste toate, oriunde s-ar afla acolo vedec!”

6. Și au fost în doaozeci și trei de ani a împăratului Ioas, n-au întărit preoții vedecul casii.

7. Și au chemat împăratul Ioas pre Iodae, preotul, și pre preoți și au zis către ei: „Pentru ce nu întăriți vedecul casii? Și acum nu luați argint de la vânzările voastre, ci la vedecul casii îl dați pre el”.

8. Și să tocmiră preoții ca să nu ia argint de la norod și ca să nu întărească vedecul casii.

9. Și au luat Iodae, preotul, o ladă și au făcut gaură prin scândura ei, și o au dat pre ea în casa omului la amazivi, Casii Domnului, și au dat preoții, cei ce păzea pragul, tot argintul carele s-au aflat în Casa Domnului.

10. Și au fost deaca au văzut că e mult argint în sicrii, s-au suit logofătul împăratului și preotul cel mare, și zlătarii, și au strâns și au numărat argintul, care s-au aflat în Casa Domnului.

11. Și au dat argintul ce s-au găsit în mâinile celor mai-mari preste cei ce fac unealtele Casii Domnului, și au dat teslarilor de leamne și clăditorilor, celor ce lucră în Casa Domnului.

12. Și zidarilor și meșterilor și cioplitorilor de pietri, ca să cumpere leamne și pietri cioplite, ca să întărească vedecul Casii Domnului, la toate câte s-au cheltuit la casă, ca să se întărească.

13. Însă nu să vor face Casii Domnului uși de argint, cuie, păhară și trâmbițe, tot vasul de aur și tot vasul de argint din argintul carele s-au băgat în Casa Domnului.

14. Că celor ce făcea lucrurile îl da, ca să întărească cu el Casa Domnului.

15. Și nu lua samă de la oamenii, căroa da argintul pre mâinile lor, ca să dea celor ce făcea lucrurile, că întru credința lor făcea.

16. Argint pentru păcat și argint pentru greșală nu să băga în Casa Domnului, ci preoților să da.

17. Atunci, s-au suit Azail, împăratul Siriei, și au dat războiu asupra Ghetii, și o au luat, și o au bătut pre ea, și și-au întors Azail fața sa, ca să se suie asupra Ierusalimului.

18. Și au luat Ioas, împăratul Iudei, toate ceale sfințite care le-au sfințit Iosafat și Ioram și Ohozia, părinții lui și împărații Iudei, și ceale ce le sfințisă el, și tot aurul carele s-au aflat în vistierile Casii Domnului și a casii împăratului, și l-au trimis lui Azail, împăratului Siriei, și așa s-au dus de la Ierusalim.

19. Iară cealealalte cuvinte a lui Ioas și toate câte au făcut, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

20. Și s-au sculat slugile lui și au făcut toată legătura, și au ucis pre Ioas în casa lui Malon, cea de la Sela.

21. Și Iezehar, feciorul lui Iemuat, și

Iezevut, feciorul lui Somir, slugile lui l-au ucis pre el și au murit, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în cetatea lui David, și au împărățit Amasias, feciorul lui, în locul lui.

CAP 13

Ioahaz, împăratul lui Israil, foarte rău năcăjindu-să de împăratul Asiriei, pentru păcatele sale, să întoarce către Domnul și să mântuiască. Căruia, murind, urmează feciorul său Ioas, care când era să moară, după prorocia lui Eliseiu, de trei ori învinge pre asirii; și aruncându-să un mort în mormântul lui Eliseiu, înviiază.

1. **I**n anul a doazeci și trei a lui Ioas, feciorului lui Ohozia, împăratului Iudei, au împărățit Ioahaz, feciorul lui Iu, preste Israil, în Samaria, șeptesprăzece ani.

2. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului și au umblat după păcatele lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui, nu s-au abătut de la acealea.

3. Și s-au mâniiat Domnul cu iuțime pre Israil și i-au dat pre ei în mâna lui Azail, împăratului Siriei, și în mâna lui Ader, feciorului lui Azail, în toate zilele.

4. Și s-au rugat Ioahaz feații Domnului și l-au ascultat pre el Domnul, că au văzut necazul lui Israil, cum i-au necăjit pre ei împăratul Siriei.

5. Și au dat Domnul mântuire lui Israil și au ieșit de supt mâna Siriei, și au șezut fiii lui Israil în lăcașurile sale, ca și ieri și alaltaieri.

6. Însă nu s-au ferit de păcatele casii lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui, întru acealea au umblat, încă și desișul au stătut în Samaria.

7. Că n-au rămas lui Ioahaz norod, fără numai cincizeci de călărași și zece cară și zece mii de pedestri, că i-au pierdut pre ei împăratul Siriei și i-au pus pre ei ca pravul de pre cale.

8. Iară cealelalte cuvinte a lui Ioahaz, și toate câte au făcut, și domniile lui, au nu sânt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

9. Și au adormit Ioahaz cu părinții săi și l-au îngropat pre el cu părinții lui în Samaria, și au împărățit Ioas, feciorul lui, în locul lui.

10. În anul a treizeci și noao a lui Ioas, împăratului Iudei, au împărățit Ioas, feciorul lui Ioahaz, preste Israil, în Samaria, șeasesprăzece ani.

11. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului nu s-au abătut de la toate păcatele lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui, întru acealea au umblat.

12. Iară cealealalte cuvinte ale lui Ioas și toate câte au făcut, și domniile lui, care au făcut cu Amesia, împăratul Iudei, au nu aceste scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil ?

13. Și au adormit Ioas cu părinții săi, și Ierovoam au șezut pre scaonul lui, și s-au îngropat Ioas în Samaria cu împărații lui Israil.

14. Și Eliseiu era bolnav de boala sa, de carea au și murit, și s-au pogorât la el Ioas, împăratul lui Israil, și au plâns înaintea feții lui și au zis: „Părinte, părinte, carul lui Israil și călărețul lui!”

15. Și i-au zis Eliseiu lui: „Ia arc și săgeți!” Și i-au adus lui arc și săgeți.

16. Și au zis împăratului lui Israil: „Pune mâna ta pre arc!” Și au pus Ioas mâna sa pre arc și au pus și Eliseiu mâinile sale preste mâinile împăratului.

17. Și au zis: „Deșchide fereastra despre răsărit!” Și o au deșchis și au zis Eliseiu: „Săgeată!” Și au săgetat.

18. Și au zis Eliseiu: „Săgeata mântuirii Domnului și săgeata mântuirii în Siria, și vei bate Siria de la Afec până la sfârșit”. Și au zis Eliseiu lui: „Ia arc!” Și au luat și au zis împăratului lui Israil: „Loveaște în pământ!” Și au lovit împăratul de trei ori și au stătut.

19. Și s-au măhnit pre el omul lui Dumnezeu și au zis: „De ai fi lovit de cinci ori sau de șeaze ori, atunci ai fi bătut Siria până în sfârșit, iară acum, de trei ori vei bate Siria”.

20. Și au murit Eliseiu și l-au îngropat pre el. Iară tâlharii Moavului au venit în pământul acela la începutul anului aceluia.

*Sira. 21. * Și au fost, când îngropa unii pre un om, 48, 14 iată, au văzut pre tâlhari și au aruncat pre om în groapa lui Eliseiu, și mergând înlăuntru omul, s-au atins de oasele lui Eliseiu și au înviiat, și s-au sculat pre picioarele sale.

22. Iară Azail, împăratul Siriei, au necăjit pre Israil în toate zilele lui Ioahaz.

23. Și s-au făcut milă Domnului de israelteani și s-au îndurat spre ei, și au căutat spre ei pentru legătura Lui cea cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov, și n-au vrut Domnul să-i piiază pre ei și nu i-au lăpădat pre ei de la fața Sa până acum.

24. Și au murit Azail, împăratul Siriei, și au împărățit Ader, fiul lui, în locul lui.

25. Și s-au întors Ioas, feciorul lui Ioahaz, și au luat din mâna lui Ader, feciorului lui Azail, cetățile care le-au luat cu războiu din mâna lui Ioahaz, tatălui său, de trei ori l-au bătut pre el Ioas și au întors cetățile lui Israil.

9. (a) Un spin.

CAP 14

Amesia, omorând pre ucigătorii tătâne-său, bate Edomul, și cu această biruință făcându-să mai mare, chiiamă la războiu pre Ioas, împăratul lui Israil, care, prinzându-l pre el, pradă Ierusalimul; iară lui Ioas, împăratul lui Israil, urmează fiul său, Ierovoam, care, strâmtorindu-să, sloboade pre Iuda, căruia îi urmează feciorul său, Zahariia. Iară jurându-să ai săi asupra lui Amesia, împăratul Iudii, l-au omorât și au împărățit în locul lui necredinciosul lui fiiu, Azariia.

1. n anul al doilea a lui Ioas, feciorului lui Ioahaz, împăratului lui Israil, au împărățit Amesia, feciorul lui Ioas, împăratului

Iudei.

2.* Fecior de doazeci și cinci de ani era *2 Para. când împărăți, și doazeci și noao de ani au 25, 1 împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Ioadim, din Ierusalim.

3. Și au făcut ce e drept întru ochii Domnului, însă nu ca David, tatăl lui, după toate câte au făcut Ioas, tatăl său, au făcut.

4. Însă ceale înalte nu le-au stricat, încă norodul jertvea și tămâia întru ceale înalte.

5. Și după ce s-au întărit împărăția în mâna lui, au ucis pre slugile ceale ce au omorât pre tatăl său.

6. Iară pre fiii celor ce au omorât nu i-au omorât, precum easte scris în Cartea Legii lui Moisi, cum au poruncit Domnul, zicând:* *2 Leage „Nu vor muri părinții pentru fii, și fiii nu vor 24, 16 muri pentru părinți, ci fieștecarele pentru 2 Paral. păcatele sale va muri!” 25, 4

7. Acesta au bătut pre Edom în Ghemeled Iezechii. zeace mii și au luat pîiatra în războiul acela, 18, 20 și au chemat numele ei Ietuil, până în zioa aceasta.

8. Atunci au trimis Amesia soli la Ioas, feciorul lui Ioahaz, al feciorului lui Iu, împăratului lui Israil, zicând: „Vino să ne vedem față cu față!”

9. Și au trimis Ioas, împăratul lui Israil, la Amesia, împăratul Iudei, zicând: „Acanul cel (a) din Livan au trimis la chedrul cel din Livan, zicând: «Dă fata ta fiiului meu să-i fie muiare!» Și au trecut fierile țarinii ceale din Livan, și au călcat acanul.

10. Bătând, ai bătut Edomea și te-au înălțat inima ta, măreaște-te șezind în casa ta, că pentru ce să faci războiu cu răul tău? Să cazi și tu și Iuda cu tine!”

11. Și n-au ascultat Amesia, și s-au suit Ioas, împăratul lui Israil, și s-au văzut unul cu altul, el și Amesia, împăratul Iudei, în Vetsamisul Iudei.

12. Și au căzut Iuda înaintea feții lui Israil și au fugit om la lăcașul său.

13. Și pre Amesia, feciorul lui Ioas, al feciorului lui Ohozia, împăratului Iudei, l-au prins Ioas, fiul lui Ahaz, împăratul lui Israil, în Vetsamis, și au venit la Ierusalim și

au surpat în zidul Ierusalimului, de la poarta lui Efraim până la poarta unghiurilor, patru sute de coți.

14. Și au luat aurul și argintul și toate unealtele ce s-au aflat în Casa Domnului și în vistieriile casii împăratului, și pre fiii amestecărilor, și s-au întors în Samariia.

15. Iară cealealalte cuvinte a lui Ioas, câte au făcut în domnia lui, și cum s-au bătut cu Amesia, împăratul Iudei, au nu sânt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

16. Și au adormit Ioas cu părinții săi și s-au îngropat în Samaria cu părinții lui Israil, și au împărățit Ierovoam, feciorul lui, în locul lui.

17. Și au trăit Amesia, fiul lui Ioas, împăratul Iudei, după ce au murit Ioas, feciorul lui Ioahaz, împăratul lui Israil, cincisprăzece ani.

18. Și cealealalte cuvinte a lui Amesia și toate câte au făcut, au nu sânt scrise aceastea în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

19. Și s-au sculat asupra lui cu sfat viclean în Ierusalim și au fugit în Lahis, și au trimis după el în Lahis și l-au omorât pre el acolo.

20. Și l-au pus pre el pre cal și s-au îngropat în Ierusalim cu părinții săi, în cetatea lui David.

2 Para. 21. Și au luat tot norodul Iudei pre Azaria, și acesta era fecior de șeasesprăzece ani, și l-au făcut pre el împărat în locul lui Amesia, tatălui său.

22. Acesta au zidit Elotul și o au întors Iudei după ce au adormit împăratul cu părinții săi.

23. În anul a cincisprăzece a lui Amesia, feciorului lui Ioas, împăratului Iudei, au împărățit Ierovoam, fiiul lui Ioas, preste Israil, în Samariia, patruzeci și unul de ani.

24. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului, nu s-au abătut de la toate păcatele lui Ierovoam, fiiului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui.

25. Acesta au luat îndărăpt hotarul lui Israil, de la intrarea Ematului până la Marea Araviei, după cuvântul Domnului Dumnezeului lui Israil, carele l-au grăit în mâna robului Său, Iona, fiiului lui Amati, prorocului celui din Ghethofer.

26. Că au văzut Domnul smereniia lui Israil amară foarte și puțină țiindu-să, și lipsiți și părăsiți, și nu era cine să ajute lui Israil.

27. Și nu au grăit Domnul să stângă sămânța lui Israil de supt ceriu și i-au mântuit pre ei prin mâna lui Ierovoam, feciorului lui Ioas.

28. Și cealealalte cuvinte ale lui Ierovoam și toate câte au făcut, și tăriia

lui, cu carea s-au oștit, și cum au întors Damascul și Ematul Iudei în Israil, au nu sânt scrise aceastea în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

29. Și au adormit Ierovoam cu părinții săi, cu împărății lui Israil, și au împărățit Zaharia, feciorul lui, în locul lui.

CAP 15

Lui Azarie, leprosului, îi urmează Ioatan, feciorul său, preste Iuda. Iară în Israil, lui Zaharia urmează Selum, și acestuia Manaim, care au dat dajde împăratului asirilor. Și acestuia îi urmează Fachee, feciorul său, într-a căruia vreamă, venind Tacgatelasar, împăratul Asiriei, au cuprins tot pământul Neftalim, și pre ei i-au mutat în Asiriia. Acestuia au urmat Osie. Iară în Iuda, murind Ioatan, au urmat feciorul său, Ahaz.

1. n anul a doazeci și șapte a lui Ierovoam, împăratului lui Israil, au împărățit Azaria, feciorul lui Amesie, împăratului Iudei.

2. Fecior de șeasesprăzece ani era când împărățea el și cincizeci și doi de ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui era Iehelia, din Ierusalim.

3. Și au făcut ce e drept înaintea Domnului după toate câte au făcut Amesia, tatăl lui.

4. Însă ceale înalte nu le-au stricat, că norodul încă jertvea și tămâia întru ceale înalte.

5.* Și s-au atins Domnul de împăratul, și au fost lepros până în zioa morții sale și au împărățit în casă deosebi, iară Ioatan, fiiul împăratului, ședea în casă și judeca norodul pământului. *2 Para. 26, 21

6. Iară cealealalte cuvinte ale Azariei și toate câte au făcut, au nu sânt aceastea scrise în Cartea zilelor cuvintelor împăraților Iudei?

7. Și au adormit Azaria cu părinții săi, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în cetatea lui David, și au împărățit Ioatan, fiiul lui, în locul lui.

8. În anul a treizeci și opt a lui Azarie, împăratului Iuda, au împărățit Zaharie, fiiul lui Ierovoam, preste Israil, în Samaria, șease luni.

9. Și au făcut ce e rău întru ochii Domnului, după cum au făcut părinții lui, nu s-au abătut de la toate păcatele lui Ierovoam, feciorului lui Navat, cel ce au făcut pre Israil a păcătui.

10. Și asupra lui s-au sculat Selum, feciorul lui Iavis, și Chievdaam și Selum, tatăl lui, și l-au bătut pre el și l-au omorât, și au împărățit Selum în locul lui.

11. Iară cealealalte cuvinte a lui Azaria, iată, sânt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

12.* Acesta e cuvântul Domnului, carele au grăit cătră lu, zicând: „Fiii tăi până la a patra sămânță vor ședea după tine pre *Sus 10, 32

scaonul lui Israil!” Și s-au făcut așa.

13. Și Selum, feciorul lui Iavis, au împărățit întru Israil în anul a treizeci și noao a lui Azaria, împăratului Iudei, și au împărățit Selum o lună de zile în Samaria.

14. Și s-au suit Manaim, feciorul lui Gadi din Tarsila, și au venit în Samaria și au bătut pre Selum, feciorul lui Iavis, în Samaria, și l-au omorât pre el și au împărățit în locul lui.

15. Iară cealealalte cuvinte a lui Selum și rădicarea lui, cu carea s-au rădicat, iată, sânt scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

16. Atunci au bătut Manaim Tersa și toate câte era într-însa, și hotarale ei de la Tersa, pentru că nu i-au deschis, și o au bătut pre ea și pre toți cei din ea, și pre ceale îngrecate le-au spintecat.

17. În anul al treizeci și noao a lui Azaria, împăratului Iudei, au împărățit Manaim, feciorul lui Gad, preste Israil, în Samaria, zece ani.

18. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului, nu s-au abătut de la toate păcatele lui Iero-voam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui.

19. În zilele acestuia s-au suit Fua, împăratul asiriilor, asupra pământului, și Manaim au dat lui Fua o mie de talanți de argint ca să fie mâna lui cu el, ca să se întărească împărăția în mâna lui.

20. Și au scos Manaim argintul de pre Israil, de pre tot cel puternic cu avuția, să dea împăratului asiriilor cincizeci de sicli de pre un om. Și s-au întors împăratul asiriilor și n-au stătut acolo în pământ.

21. Și cealealalte cuvinte a lui Manaim și toate câte au făcut, au nu sânt acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

22. Și au adormit Manaim cu părinții săi și au împărățit Fachesiia, fiul lui, în locul lui.

23. În anul al cincizecilea a lui Azaria, împăratului Iudei, au împărățit Fachesiia, feciorul lui Manaim, preste Israil, în Samaria, doi ani.

24. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului, nu s-au abătut de la toate păcatele lui Iero-voam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui.

25. Iară Fachee, feciorul lui Romelie, cel al treilea după el, cu Argov și cu Aria, și cincizeci de oameni cu el din galaaditeani, s-au sculat asupra lui și l-au bătut pre el în Samaria înaintea casii împăratului, și l-au omorât acolo și au împărățit el în locul lui.

26. Iară cealealalte cuvinte a lui Fachesiia și toate câte au făcut, iată, sânt scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

27. În anul a cincizeci și doi a lui Azaria, împăratului Iudei, au împărățit Fachee, feciorul lui Romelie, preste Israil, în Samaria, doao-

zeci de ani.

28. Și au făcut ce e rău întru ochii Domnului, nu s-au abătut de la toate păcatele lui Iero-voam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui.

29. În zilele lui Fachee, împăratului lui Israil, au venit Telgat-Felasar, împăratul asirilor, și au luat pre Aia și Avel, și Tamaaha și Anioh, și Chenez și Asor, și Galaad și Galilea, tot pământul Neftalimului, și i-au mutat pre ei în Siria.

30. Și s-au sculat sculare Osie, feciorul lui Ila, asupra lui Fachee, feciorului lui Romelie, și l-au bătut pre el și l-au omorât, și au împărățit în locul lui în anul al doozeci a lui Ioatam, feciorului lui Ozie.

31. Iară cealealalte cuvinte a lui Fachee și toate câte au făcut el, iată, acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

32.* În anul al doilea a lui Fachee, feciorului lui Romelie, împăratului lui Israil, au împărățit Ioatam, feciorul lui Ozie, împăratului Iudei.

*2 Para.
27, 1

33. Fecior de doozeci și cinci de ani era când împărăți el și șeasesprăzece ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Ierusa, fata lui Sadoc.

34. Și au făcut ce e drept înaintea Domnului, după toate câte au făcut Ozie, tatăl său.

35. Însă ceale înalte nu le-au stricat, însă norodul jertvea și tămâia întru ceale înalte. Acesta au zidit poarta Casii Domnului, cea din sus.

36. Iară cealealalte cuvinte a lui Ioatam și toate câte au făcut, au nu sânt acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

37. În zilele acealea, au început Domnul a slobozi asupra Iudei pre Raason, împăratul Siriei, și pre Fachee, fiul lui Romelie.

38. Și au adormit Ioatan cu părinții săi și s-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tătâne-său, și au împărățit Ahaz, fiul lui, în locul lui.

CAP 16

Ahaz, împăratul Iudei, au trecut pre fiul său prin foc și, încungiurând Ierusalimul Israil și împăratul Siriei, dobândaște ajutoriu de la împăratul Asiriei pentru darurile care au trimis, pentru a căruia plăcere, depărtându-să de cinstirea lui Dumnezeu, jertveaște dumnezeilor asirilor; căruia urmează credinciosul fiu Iezechiia.

1. n anul al șeptesprăzece a lui Fachee, feciorului lui Romelie, au împărățit Ahaz, feciorul lui Ioatam, împăratului Iudei.

2.* Fecior de doozeci de ani era Ahaz când împărătea, și șeasesprăzece ani au împărățit în Ierusalim, și nu au făcut ce e drept întru ochii Domnului Dumnezeului lui cu credință, ca David, tatăl său.

*2 Para.
28, 1

3. Și au umblat pre calea împăraților lui Israil, încă și pre fiul său l-au trecut prin foc, după urâciunile neamurilor, pre care le-au scos Domnul de la fața fiilor lui Israil.

4. Și jertvea și tămâia întru ceale înalte, și pre dealuri și supt tot lemnul tufos.

Isaiia 5. Atunci s-au suit Raason, împăratul Siriei, și Fachee, feciorul lui Romelie, împăratul lui Israil, la Ierusalim să dea războiu, și bătea cetatea asupra lui Ahaz și nu o au putut bate.

7, 1

6. În vremea aceea, au întors Raason, împăratul Siriei, Elatul la Siria, și au scos pre jidovi din Elat și idumei au venit în Elat și au lăcuit acolo până în zioa aceasta.

7. Și au trimis Ahaz soli la Talgat-Felasar, împăratul asirianilor, zicând: „Robul tău și fiul tău sânt eu, suie-te și mă mântuiaște din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israil, carii s-au sculat asupra mea”.

8. Și au luat Ahaz argintul și aurul care s-au aflat în vistieriile Casii Domnului și în vistierile casii împăratului, și l-au trimis împăratului asirianilor dar.

9. Și l-au ascultat pre el împăratul asirianilor și s-au suit împăratul asirianilor la Damasc, și l-au luat și l-au mutat pre el, iară pre Raason, împăratul, l-au omorât.

10. Și au mers împăratul Ahaz întru întimpinarea lui Talgat-Felasar, împăratului siriianilor, la Damasc, și au văzut jertvenicul din Damasc, și au trimis împăratul Ahaz la Uriia, preotul, asemănarea jertvenicului, și tocmeala lui și toată făptura lui.

11. Și au clădit Uriia, preotul, jertvenicul după toate câte au trimis împăratul Ahaz din Damasc, așa au făcut Uriia, preotul, până au venit împăratul de la Damasc.

12. Și au venit împăratul Ahaz din Damasc și au văzut împăratul jertvenicul, și s-au apropiat la jertvenic împăratul și s-au suit preste el.

13. Și au tămâiat arderea sa și jertva sa, și au turnat turnarea sa și au vărsat preste jertvenic sângele celor de pace ale sale.

14. Iară jertvenicul cel de aramă, carele era înaintea Domnului, l-au mutat dinaintea feții Casii Domnului și din mijlocul oltariului și din mijlocul Casii Domnului, și l-au pus la coapsa oltariului despre miiazănoapte.

15. Și au poruncit Ahaz, împăratul, lui Uriia, preotului, zicând: „Pre jertvenicul cel mare vei aduce arderea de tot cea de dimineața și jertva cea de sara, și arderea cea de tot a împăratului și jertva lui, și arderea cea de tot a tot norodului și jertva lor și turnarea lor, și tot sângele arderii de tot și tot sângele jertvei vei turna preste el, iară jertvenicul cel de aramă va fi mie pre dimineață”.

16. Și au făcut Uriia, preotul, după toate câte i-au poruncit Ahaz, împăratul.

17. Și au tăiat împăratul Ahaz închiderile temeiurilor și au mutat de la eale scaldătoarea, și marea o au stricat de pre boii cei de aramă, carii era dedesuptul ei, și o au pus pre temeiu de piatră.

18. Și temeliia șederii au zidit în Casa Domnului și intrarea împăratului cea din afară o au întors în Casa Domnului de la fața împăratului asirianilor.

19. Iară cealealalte cuvinte a lui Ahaz câte au făcut, au nu sânt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

20. Și au adormit Ahaz cu părinții săi și s-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, și au împărățit Iezechia, feciorul lui, în locul lui.

CAP 17

După multe fapte a israilteanilor, care să pomenesc, Osie, împăratul lui Israil, nevrând a da dajde lui Salmanasar, împăratului asiriilor, s-au suit Salmanasar, și luând Samariia și împărăția ei, pre israilteani i-au dus în Asiriia, și în Samariia au trimis asirii, pre care, pentru că nu cinstea pre Dumnezeu, îi mânca aeii, și le-au trimis împăratul preot israiltean și i-au învățat a cinsti pre Dumnezeu, și slujea lui Dumnezeu și idolilor.

1. n anul a doisprăzeace a lui Ahaz, împăratului Iudei, au împărățit Osie, feciorul lui Ila, în Samariia, preste Israil, noao ani.

2. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului, însă nu ca împărații lui Israil, carii au fost mai înainte de el.

3.* Asupra acestuia s-au suit Salmanasar, împăratul asiriilor, și s-au făcut Osie șerb lui, și da lui daruri. *Jos 18, 9
Tovie

4. Și au aflat împăratul asiriilor întru Osie vicleșug, că au trimis soli la Sigor, împăratul Eghiptului, și nu au dat daruri împăratului asiriilor în anul acela, și l-au încungiurat pre el împăratul asiriilor și l-au legat pre el în temniță.

5. Și s-au suit împăratul asiriilor în tot pământul, și s-au suit la Samariia și o au încungiurat cu oaste trei ani.

6.* În anul al noaolea a lui Osie, au luat împăratul asiriilor Samariia, și au mutat pre Israil la asiri și i-au rânduit pre ei să lăcuiască în Alae și în Avor, la râurile Gozanului și în Munții Midilor. *Jos 18, 10

7. Și s-au făcut aceasta pentru că au păcătuit fiii lui Israil Domnului Dumnezeului lor, Celui ce i-au scos pre ei din pământul Eghiptului, de supt mâna lui Faraon, împăratului Eghiptului, și s-au temut de dumnezei străini.

8. Și au umblat întru îndreptările neamurilor, pre care le-au scos Domnul de la fața fiilor lui Israil, și împărații lui Israil câte au făcut.

9. Și câte cuvinte nedreapte au făcut

fiii lui Israil asupra Domnului Dumnezeuului său și și-au zidit șie înalte în toate cetățile sale, de la turnul păzitorilor, până la cetatea cea tare.

10. Și și-au făcut șie stâlpi și desişuri în tot dealul înalt și supt tot lemnul tufos.

11. Și au tămâiat întru toate ceale înalte, ca și neamurile pre care le-au mutat Domnul de la fața lor, și au făcut lucruri reale, întărâtând pre Domnul.

12. Și au slujit idolilor, de carii le-au zis lor Domnul să nu facă cuvântul acesta Domnului.

13. Și au mărturisit Domnul în Israil și în Iuda, prin mâna tuturor prorocilor Săi, Cel ce toate veade, zicând: „Întoarceți-vă de la căile voastre ceale reale și păziți poruncile Meale și îndreptările Meale, și toată leagea, carea o am poruncit părinților voștri, câte am trimis lor prin mâna robilor Mie, prorocilor”.

*Ierem.
25, 5

14. Și n-au ascultat, ci și-au învățoseat cerbicea sa mai tare decât cerbicea părinților lor, carii n-au crezut Domnului Dumnezeuului lor.

15. Și au lepădat legătura carea o au făcut cu părinții lor și mărturiile Lui, care le-au mărturisit lor, nu le-au păzit, și au umblat după deșertăciuni și s-au făcut deșerti, și au urmat neamurilor celor de primpregiurul lor, de care le-au poruncit Domnul lor, ca să nu facă unele ca acestea.

16. Și au părăsit poruncile Domnului Dumnezeuului său, și și-au făcut șie vărsătură doao juninci, și au făcut desişuri, și s-au închinat la toată putearea ceriului, și au slujit lui Vaal.

17. Și au trecut pre feciorii lor și pre featele sale prin foc, și vrăjea vrăji și să descânta, și au ispitit a face ce e rău întru ochii Domnului, ca să-L întărâte pre El.

18. Și s-au mâniaat Domnul foarte pre Israil, și i-au lepădat pre ei de la fața Sa, și n-au rămas, fără numai neamul lui Iuda singur.

19. Încă și Iuda n-au păzit poruncile Domnului Dumnezeuului său, ci au umblat întru îndreptările lui Israil, care le făcuse, și au lepădat pre Domnul.

20. Și S-au mâniaat Domnul pre toată sămânța lui Israil și i-au năcăjit pre ei, și i-au dat în mâna celor ce-i jefuiesc pre ei, până ce i-au lepădat de la fața Sa.

*1 Împăr.
12, 19

21.* Pentru că Israil, împotriva casii lui David, și-au făcut șie împărat pre Ierovoam, feciorul lui Navat, și au abătut Ierovoam pre Israil, ca să nu meargă după Domnul, și i-au făcut pre ei a păcătui păcat mare.

22. Și au umblat fiii lui Israil întru

tot păcatul lui Ierovoam, carele l-au făcut, nu s-au abătut de la el.

23.* Până ce au lepădat Domnul pre Israil de la fața Sa, precum au grăit Domnul prin mâna tuturor robilor Săi, prorocilor, și s-au mutat Israil din pământul său la asiriiani, până în zioa aceasta. *Ieremia
25, 9

24. Și au adus împăratul asiriilor din Vavilon și din Hut, și de la Aia și de la Emat, și de la Sepfaroaim, și i-au așezat în cetățile Samariei, în locul fiilor lui Israil, și au moștenit Samaria și au lăcuit în cetățile ei.

25. Și au fost la începutul șederii lor, nu s-au temut de Domnul și au trimis Domnul asupra lor lei, și îi omorea pre ei.

26. Și au grăit cătră împăratul asiriianilor, zicând: „Neamurile, care le-ai mutat și le-ai așezat în cetățile Samariei, nu știu judecata Dumnezeuului pământului acestuia, pentru aceea au trimis asupra lor lei și îi omoară pre ei, pentru că nu știu judecata Dumnezeuului pământului”.

27. Și au poruncit împăratul asiriianilor, zicând: „Duceți acolo pre unul din preoții carii ați adus de acolo și să meargă să lăcuiască acolo, și să-i înveață pre ei judecata Dumnezeuului pământului aceluia”.

28. Și au adus unul din preoții cei aduși de la Samaria și au șezut în Vetil, și i-au învățat preotul pre ei ca să se teamă de Domnul.

29. Și-și făcea neamurile dumnezei lor, și-i puneau pre ei în casa celor înalte, care le-au făcut samarineanii, fieștecare neam în cetățile sale, în care lăcuia.

30. Și oamenii Vavilonului au făcut pre Sohot-Venit, și oamenii Hutului au făcut pre Erghel, și oamenii Ematului au făcut pre Asimat.

31. Și eveii au făcut pre Evlazer și Tartac, și Sepfaruaim, ardea pre fiii săi cu foc lui Adrameleh și lui Animeleh, dumnezeilor sepfaruaimilor.

32. Și să temea de Domnul, și au așezat urâciunile lor în casele celor înalte, care au făcut în Samaria, fieștecarele neam în cetatea în carea lăcuia.

33. Și să temea de Domnul, și și-au făcut lor preoți celor înalte, și și-au făcut șie în casa celor înalte.

34. Și de Domnul să temea și idolilor să închina după judecata neamurilor de unde i-au mutat pre ei.

35. Până în zioa aceasta, ei fac după judecata lor cea de demult, ei nu să tem și ei nu fac după îndreptările lor și după judecata lor și după leagea, și după porunca carea o au poruncit Domnul fiilor lui Iacov,* căruia i-au pus numele Israil. *Face.
32, 28

36. Și au pus Domnul cu dânșii legătură și le-au poruncit lor, zicând: „Să nu vă teameți de dumnezei străini și să nu vă închi-

nați lor și să nu slujiți lor și să nu jertviți lor.

37. Fără numai Domnului, Celui ce v-au scos pre voi din pământul Egiptului cu putere mare și cu braț înalt, de Acesta să vă teameți, și Lui să vă închinați și Lui să jertviți.

38. Și îndreptările Lui și judecățile Lui, și leagea Lui și poruncile Lui, care le-au scris voao, să le faceți, păziți-le în toate zilele și să nu vă teameți de alți dumnezei.

39. Și legătura, carea o au pus cu voi, să nu o uitați și să nu vă teameți de alți dumnezei.

40. Fără numai de Domnul Dumnezeuul vostru să vă teameți și El va scoate pre voi din mâna tuturor vrăjmașilor voștri.

41. Și să nu ascultați de judecata lor, carea fac ei”.

42. Și să temea neamurile aceastea de Domnul, și slujea și idolilor lor și fiii lor și fiii fiilor lor, precum au făcut părinții lor, așa fac și ei, până în zioa aceasta.

CAP 18

Lezechia, lipindu-să de Domnul, răsipeaște toți stâlpii și surpă desigurile și sfarmă șearpele cel de aramă a lui Moisi; bate Edomul și, după ce să depărteaze de asirii, împăratul asiriilor, prinzind cetățile Iudei, pre Lezechie îl iartă, aruncându-i mare dajde, și trimițind oaste împregiurul Ierusalimului, multe ocări trimite asupra lui Lezechie și asupra lui Dumnezeu prin Rapsachis.

*2 Para.
28, 27
29, 1

1. i au fost în anul a treilea a lui Osie, feciorului lui Ila, împăratului lui Israil, au împărățit Lezechia, feciorul lui Ahaz, împăratului Iudei.

2. Fecior de doazeci și cinci de ani au fost când împărăți și doazeci și noao de ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Avu, fata lui Zaharie.

3. Și au făcut ce e drept întru ochii Domnului, după toate câte au făcut David, tatăl lui.

4. Acesta au stricat ceale înalte și au sfărâmat toți stâlpii, și au surpat desigurile și șearpele cel de aramă,* care l-au făcut Moisi, că până în zilele acealea tămâia fiii lui Israil, și l-au chemat pre el Neestan.

*Nume.
21, 9

5. Întru Domnul Dumnezeuul lui Israil au nădăduit, și după el n-au fost aseamenea lui întră împărății Iudei și întră cei ce au fost înaintea lui.

6. Și s-au lipit de Domnul, și nu s-au abătut de după Dânsul și au păzit poruncile Lui, câte au poruncit Moisi.

7. Și Domnul era cu el, și toate care le făcea el înțelepțeaste le făcea, și au dat războiu asupra împăratului asiriilor și nu i-au slujit lui.

8. Acesta au bătut pre cei de alt neam până la Gaza și până la hotarul ei, de la turnul păzitorilor până la cetatea cea tare.

9. Și au fost în anul al patrulea a împăratului Lezechia, acesta easte anul al șaptelea a lui Osie, feciorului lui Ila, împăratului lui Israil, s-au suit Salmanasar, împăratul asiriilor, asupra Samariei, și o au bătut și o au luat pre ea.

10. Când să sfârșea al treilea an, în anul a șeselea a lui Lezechie,* acesta easte al noaolea an a lui Osie, împăratului lui Israil, s-au luat Samaria.

*Sus
17, 6
Tovie
1, 2

11. Și au mutat împăratul asiriilor pre samarineani în Asiriia, și i-au pus pre ei la Alae și la Avor, râurile Gozanului, și Munții Midilor.

12. Pentru că n-au ascultat cuvântul Domnului Dumnezeului lor și au călcat așezământul de leage a Lui, toate câte au poruncit Moisi, robul Domnului, nici le-au ascultat, nici le-au făcut.

13.* Și în anul a patrasprăzeacelea a împăratului Lezechia, s-au suit Senahirim, împăratul asiriilor, asupra cetăților celor tari ale Iudei și le-au luat.

*2 Para.
32, 1
Sirah
48, 21

14. Și au trimis Lezechia, împăratul Iudei, soli la împăratul asiriilor în Lahis, zicând: „Greșit-am, întoarce-te deasupra mea, orice vei pune preste mine voiu purta”. Și au pus împăratul asiriilor preste Lezechia, împăratul Iudei, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

Isaia
36, 1

15. Și au dat Lezechia tot argintul carele s-au aflat în Casa Domnului și în vistieriile casii împăratului.

16. În vremea aceea, au tăiat Lezechia, împăratul Iudei, porțile besearicii Domnului și ceale răzămăte, care le-au aurit Lezechia, împăratul Iudei, și le-au dat împăratului asiriianilor.

17. Și au trimis împăratul asiriianilor pre Tartan și pre Rafis și pre Rapsachis din Lahis la împăratul Lezechia cu putere grea foarte asupra Ierusalimului, și s-au suit aceia, și au venit la Ierusalim și au stătut lângă dusul apei scaldătoarei ceii din sus, carea easte în calea țarinei nălbitoriului.

18. Și au strigat cătră Lezechia și au ieșit la ei Eliachim, feciorul lui Helchie, deregătoriul casii, și Somna, logofătul, și Ioas, feciorul lui Safat, aducătoriul-aminte.

19. Și au zis cătră ei Rapsachis: „Spuneți lui Lezechia: «Aceasta zice împăratul cel mare, împăratul asiriianilor:

20. ‘Ce easte nădeajdea aceasta, carea nădăduiești? Doară ai grăit cuvintele buzelor sfat și putere a face războiu, acum, dară, în cine nădăduind ai rădicat războiu asupra mea?

21. Acum, iată-te, nădăduiești în toiagul cel de trestie frâmtă, în Egipt? Pre carele de să va răzâma omul, va intra în mâna lui și o va găuri, așa e Faraon, împăratul Egiptului, tuturor celor ce nădăduiesc în-

tr-însul’.

22. Iară de veți zice cătră mine: ‘Întru Domnul Dumnezeu nostru nădăjduim’, au nu însuși Iezechiia acesta au stricat ceale înalte ale lui și jertvenicile lui? Și au zis Iudei și Ierusalimului: ‘Înainte jertvenicului acestuia vă închi-nați în Ierusalim?’

23. Și acum dați războiu cu domnul meu, împăratul asirianilor, și-ți voiu da ție doao mii de cai, de vei putea să-ți dai tu ție călăreți preste ei.

24. Și cum vei abate fața unui povățuitoriu de loc din robii cei mai mici ai domnului meu? Ci ai nădăjduit în Egipt pentru cară și pentru călăreți?

25. Și acum, au fără de Domnul ne-am suit noi asupra locului acestuia ca să-l stricăm? Domnul au zis cătră mine: ‘Suie-te asupra pământului acestuia și-l strică’”.

26. Și au zis Eliachim, feciorul lui Helchie, și Somna și Ioas, cătră Rapsachis: „Grăiaște cătră slugile tale sirieneaste, că înțeleagem noi, și nu grăi cătră noi jidoveaste, când te aude norodul cel de pre zid”.

27. Și au zis cătră ei Rapsachis: „Au, doară, la domnul tău și la tine m-au trimis domnul meu să grăiesc cuvintele acestea? Și nu la oamenii cei ce șed pre zid, ca să-și mânce balega și să-și bea udul său împreună cu voi?”

28. Și au stătit Rapsachis și au strigat cu glas mare jidoveaste, și au grăit și au zis: „Ascultați cuvintele împăratului celui mare, împăratului asirianilor, acestea zice împăratul:

29. «Nu vă sumețască pre voi Iezechiia, că nu va putea să vă scoată pre voi din mâna mea.

30. Și nu vă faci Iezechiia pre voi să nădăjduiți spre Domnul, zicând: ‘Scoțind ne va scoate pre noi Domnul, și nu să va da cetatea aceasta în mâna împăratului asirianilor’.

31. Nu ascultați pre Iezechiia, că acestea zice împăratul asirianilor: ‘Faceți cu mine cuvântare bună și ieșiți la mine, și va bea omul viia sa și omul smochinul său va mânca și va bea apă din fântâna sa.

32. Până când voiu veni și voiu muta pre voi la pământ, ca pământul vostru, pământul grâului și a vinului și a pâinii și a viilor, pământul maslinilor de untdelemn, și a miiarei, și veți trăi și nu veți muri’. Și nu ascultați pre Iezechiia, că vă înșeală pre voi, zicând: ‘Domnul ne va mântui pre noi’.

33. Au mântuind au mântuit dumnezeii neamurilor fieștecarele țara sa din mâna împăratului asirianilor?

33. Unde easte Dumnezeuul lui Emat și a lui Arfad? Unde easte Dumnezeuul lui Sepfaruaim, Ana și Ava? Au, doară, au scos pre Samariia din mâna mea?

34. Cine easte întră toți dumnezeii pământurilor, carii să fie scos pământurile lor din mâna mea, cum va scoate Domnul Ierusa-

limul din mâna mea?»”

36. Iară norodul au tăcut și nu i-au răspuns lui cuvânt, că era porunca împăratului, zicând: „Să nu-i răspundeți lui!”

37. Și au intrat Eliachim, feciorul lui Helchie, deregătoriul casii, și Somna, logofătul, și Ioas, feciorul lui Safat, aducătoriul-aminte, la Iezechia, cu hainele rupte, și spusără lui cuvintele lui Rapsachis.

CAP 19

Iezechiia și Isaiia, întorcându-să cătră Dumnezeu și rugându-să pentru mântuință, pentru blăstămurile lui Rapsachis,ucid îngerul Domnului o sută optzeci și cinci de mii de asirii, pentru aceea fugând Sănahirim în besearica idolilor săi, îl omoară fiii săi.

1.* i au fost deaca au auzit împăratul Iezechiia, și-au rupt hainele sale și s-au îmbrăcat cu sac, și au intrat în Casa Domnului. *Isaiia 37, 1

2. Și au trimis pre Eliachim, deregătoriul casii, și pre Somna, logofătul, și pre bătrânii preoților, îmbrăcați cu saci la Isaiia, prorocul, fiul lui Amos.

3. Și au zis cătră el: „Aceasta zice Iezechiia: «Zioa necazului și a certării și a mâniei easte zioa aceasta, că au venit fiii până la naștere, și ceea ce naște nu are putere.

4. Doară va auzi Domnul Dumnezeuul tău toate cuvintele lui Rapsachis, pre carele l-au trimis împăratul asirianilor, domnul lui, ca să ocărăscă pre Dumnezeuul cel viu, și să-l hulească cu cuvintele, care le-au auzit Domnul Dumnezeuul tău, fă rugăciune pentru rămășița ce să află»”.

5. Și au venit slugile împăratului Iezechiia la Isaiia.

6. Și le-au zis lor Isaiia: „Aceasta să ziceți cătră domnul vostru: «Aceasta zice Domnul: ‘Să nu te sparii de cuvintele care le-ai auzit, cu care M-au hulit pre Mine slugile împăratului asirianilor.

7. Iată, Eu dau întră dânsul duh, și va auzi veaste, și să va întoarce în pământul său, și-l voi surpa pre cel cu sabie în pământul lui’»”.

8. Și s-au întors Rapsachis și au aflat pre împăratul asirianilor dând războiu asupra Lovnei, că au auzit cum că s-au dus din Lahis.

9. Și au auzit de Tarac, împăratul etiopilor, zicând: „Iată, au ieșit să dea războiu cu tine”. Și s-au întors și au trimis soli la Iezechia, zicând:

10. „Așea să ziceți lui Iezechia, împăratului Iudei: «Să nu te sumețască Dumnezeuul tău, întră Carele tu nădăjduiești, zicând: ‘Nu să va da Ierusalimul în mâinile împăratului asiriilor’.

11. Iată, tu ai auzit toate câte au făcut împărății asirianilor tuturor pământurilor, cum le-au bătut, și tu vei scăpa?

12. Au scoțind i-au scos pre ei dumnezeii neamurilor, pre care le-au pierdut părinții

miei, pre Gozan și pre Haran și pre Rafis, și pre fiii lui Edem, cei din Talasar.

13. Unde easte împăratul Ematului și împăratul Arfatului, și unde easte împăratul cetății Sepfaru[a]im, Ana și Ava?»”

14. Și au luat Iezechia cărțile din mâna solilor, și le-au cetit, și s-au suit în Casa Domnului, și le-au deschis Iezechia înaintea Domnului.

15. Și au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, Cel ce șezi pre heruvimi, Tu ești Dumnezeu singur în toate împărățiile pământului, Tu ai făcut ceriul și pământul!

16. Pleacă, Doamne, urechiia Ta și mă ascultă, deschide, Doamne, ochii Tăi, și vezi și auzi cuvintele lui Senahirim, carele au trimis să ocărăscă pre Dumnezeul cel viu.

17. Că cu adevărat, Doamne, împărăția asirianilor au pustiit neamurile și tot pământul lor.

18. Și pre dumnezăii lor i-au băgat în foc, că nu au fost dumnezei, ci lucruri de mâini omenesti, leamne și pietri, pentru aceea i-au pierdut pre ei.

19. Și acum, Doamne Dumnezeul nostru, mântuiește-ne pre noi din mâna lui, ca să cunoască toate împărățiile pământului că Tu singur ești Domnul Dumnezeu!”

20. Și au trimis Isaiia, fiul lui Amos, la Iezechia, zicând: „Aceasta zice Domnul Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil: «Auzit-am ceale ce te-ai rugat cătră Mine pentru Senahirim, împăratul asirianilor»».

21. Acesta e cuvântul carele au grăit Domnul pentru dânsul: «Defaimă-te și te batjocorește fecioara, fata Sionului, asupra ta capul său clătește fata Ierusalimului.

22. Pre cine ai ocărăț și pre cine ai hilit? Și asupra cui ai înălțat glas și ai rădicat spre înălțime ochii tăi? Asupra Sfântului lui Israil.

23. Prin mâna solilor tăi ai defăimat pre Domnul și ai zis: ‘Cu mulțimea carălor mele eu mă voi sui întru înălțimea munților în partea Livanului, și am tăiat chedrii cei mari și chiparoșii lui cei aleși, și am intrat până la mijlocul dumbrăvii Carmilului.

24. Eu sap și beau ape străine, și am pustiit cu urma piciorului meu toate râurile îngrădite’.

25. Au nu ai auzit că aceasta de departe o am făcut, din zilele ceale din început o am zidit și o am adus pre ea, și am venit la partea săvârșirii lui, dumbrava Carmilului o am păzit, și au fost rădicările nemerniciei războinici, cetăți tari.

26. Și cei ce lăcuiesc într-însele au slăbit cu mâna, spăimântatu-s-au și s-au rușinat, și s-au făcut ca iarba țarinei și ca iarba ce crește pe coperișul casii, călcare înaintea celui ce stă.

27. Și ședearea ta, și întrarea ta și ieșirea ta am cunoscut, și mânia ta, că

te-ai mâniaat asupra Mea.

28. Și trufia ta s-au suit în urechile Meale, și voi pune belciugul Mieu în nările tale și zăbale în buzele tale, și te voi abate în calea, pre carea ai venit.

29. Și aceasta va fi ție semn (a), vei mânca într-acest an ceale strânse, și în anul al doilea ceale ce răsar, și în anul al treilea sămânță, și săcerați și răsădiți vii și mâncați roada lor.

30. Și va adaoge ce va rămânea din casa ludei, va slobozi rădăcini în jos și va face roadă sus.

31. Că din Ierusalim va ieși rămășiță și mântuire din muntele Sionului». Răvnirea Domnului puterilor va face aceasta.

32. Nu așa, acestea zice Domnul cătră împăratul asiriilor: «Nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul, și nu va săgeta într-înșă săgeată, nici va pune asupra ei pavăză, nici va vărsa asupra ei movilă.

33. Pre calea pre carea au venit, pre aceea să va întoarce, și în cetatea aceasta nu va intra, zice Domnul.

34. Și voi apăra cetatea aceasta, pentru Mine și pentru David, robul Mieu»”.

35.* Și au fost în noaptea aceea, au ieșit îngerul Domnului și au ucis în tabăra asirianilor o sută optzeci și cinci de mii, și s-au sculat dimineață și, iată, toți era trupuri moarte.

36. Și s-au rădicat și s-au dus, și s-au întors Senahirim, împăratul asirianilor și au lăcuit în Ninevi.

37.* Și au fost când să închina el în casa lui Meserah, dumnezeului său, Adrameleh și Sarasar, fiii lui, l-au ucis cu sabie și ei au scăpat în pământul Ararat, și au împărățit Asordan, fiul lui, în locul lui.

CAP 20

Isaiia zice lui Iezechie, bolnavului, că va muri; iară el cu rugăciunea sa dobândește de la Dumnezeu lungire vieții în cincisprăzece ani, dându-să sămn sănătății prin întoarcerea umbrei; iară pentru că asiriilor, cari venisă cu daruri, le arată odoarale, să ceartă de Isaiia și i să vestește robiiia Vavilonului, căruia îi urmează necredinciosul fiu, Manase.

1. n zilele acealea s-au bolnăvit Iezechia de moarte și au intrat la el Isaiia, prorocul, feciorul lui Amos, și au zis cătră el: „Aceasta zice Domnul: «Poruncește casii tale, că tu vei muri și nu vei trăi!»”

2. Și au întors Iezechia fața sa cătră păreate, și s-au rugat cătră Domnul, zicând:

3. „Adu-Ți aminte, Doamne, de mine, că am umblat înaintea Ta întru adevăr și cu inimă plină, și am făcut ce e bine întru ochii Tăi!” Și au plâns Iezechia cu plângere mare.

4. Și când era Isaiia în curtea cea din mijloc, au fost cuvântul Domnului că-

29. (a) Iezechia.

*Tovi.
1, 15
Sirah
38 [48], 24
Isaiia
37, 36
1 Maca.
7, 41
1 Maca.
8, 19
*Tovi.
1, 18

tră el, zicând:

5. „Întoarce-te și zi către Iezechiia, povătuitorul norodului Mieu: «Aceasta zice Domnul Dumnezeul lui David, tătâne-tău: ‘Auzit-am rugăciunea ta și am văzut lacrămile tale, iată, Eu te voiu însănătoșea pre tine și în zioa a treia te vei sui în Casa Domnului.

6. Și voiu adaoge preste anii tăi cincisprezece ani, și din mâna împăratului asiriianilor te voiu mântui pre tine și cetatea aceasta, și te voiu scuti pentru cetatea aceasta, pentru Mine, și pentru David, robul Mieu’»”.

7. Și au zis Isaiia să ia o legătură de smochine și să puie preste rană, și să va însănătoșea.

8. Și au zis Iezechiia către Isaiia: „Ce semn eastă că mă va însănătoșea Domnul și mă voiu sui în Casa Domnului în zioa a treia?”

9. Și au zis Isaiia: „Acest semn va fi ție de la Domnul, că va face Domnul cuvântul carele au grăit: vrei să meargă umbra zece treapte înainte, au să se întorcă zece treapte înapoi?”

10. Și au zis Iezechiia: „Ușor e a abate umbra zece treapte, nu așa, ci să se întorcă umbra zece treapte înapoi”.

11. Și au strigat Isaiia, prorocul, către Domnul și s-au întors umbra din suișuri înapoi zece treapte.

Isaiia 12. În vremea aceea, au trimis Merodah Valadan, fiul lui Valadan, împăratul Vavilonului, carte și daruri la Iezechiia, că au auzit că s-au bolnăvit Iezechiia.

13. Și i-au părut bine lui Iezechiia de dânsule și le-au arătat lor toată casa vistieriei, argintul și aurul, și unsoarele și untuldelemn cel bun, și casa vaselor sale și câte s-au aflat în vistieriile sale, n-au fost loc în casa sa și într-o toată obladuirea sa, care să nu-l fie arătat Iezechiia lor.

14. Și au intrat Isaiia, prorocul, la împăratul Iezechia și au zis către el: „Ce au grăit oamenii aceștia? Și de unde au venit la tine?” Și au zis Iezechiia: „Din pământ departe au venit la mine, de la Vavilon”.

15. Și au zis: „Ce-au văzut în casa ta?” Și au zis Iezechiia: „Toate câte sânt în casa mea au văzut, nimica n-au fost în casa mea ce să nu fiu arătat lor, încă și ceale ce sânt în vistieriile mele au văzut”.

16. Și au zis Isaiia către Iezechia: „Auzi cuvântul Domnului:

17. «Iată, vor veni zile, zice Domnul, și să vor lua în Vavilon toate câte sânt în casa ta și câte au câștigat părinții tăi până în zioa aceasta». Și nu va rămânea cuvânt carele au zis Domnul:

18. «Și fiii tăi, carii vor ieși din tine, pre carii vei naște, să vor lua, și vor fi fameni în casa împăratului Vavilonului»”.

19. Și au zis Iezechiia către Isaiia: „Bun e cuvântul Domnului, carele l-au grăit, fie pace în zilele mele!”

20. Iară cealealalte cuvinte a lui Iezechiia

și toată domnia lui și câte au făcut, fântâna și dusul apei, prin care au băgat apă în cetate, au nu, iată, acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

21. Și au adormit Iezechiia cu părinții săi și s-au îngropat în cetatea lui David, și au împărățit Manase, fiul lui, în locul lui.

CAP 21

Pentru urâta spurcăciune a lui Manase mai înainte zice Domnul că va strica pre Iuda și Ierusalimul. Căruia murind, urmează necredinciosul fiiu Amos, și pre acesta ucigându-l slugile, îi urmează preste Iuda credinciosul Iosie.

1. ecior de doisprezece ani era Manase, când împărăți,* și cincizeci și cinci de ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Apsiva.

*2 Para.
33, 1

2. Și au făcut ce e rău întru ochii Domnului, și au mers după urâciunile neamurilor, care le-au scos Domnul de la fața fiilor lui Israil.

3.* Și s-au întors și au zidit ceale înalte, care le-au stricat Iezechiia, tatăl lui, și au rădicat jertvenic lui Vaal și au făcut desigurile, în ce chip au făcut Ahaav, împăratul lui Israil, și s-au închinat la toată putearea ceriului și au slujit lor.

*2 Para.
33, 3

4. Și au zidit jertvenic în Casa Domnului, precum au zis Domnul:* „În Ierusalim voi pune numele Mieu!”

*2 Împăr.
7, 10

5. Și au zidit jertvenic la toată putearea ceriului într-amândoa curțile Casii Domnului.

6. Și trecea pre fiii săi prin foc, și să descânta și să vrăjea, și au făcut grăitori din pântece și gâcitori, și au înmulțit a face ce e rău întru ochii Domnului, ca să întărate pre El.

7. Și au pus cioplitul desigurului în casa* de carea au zis Domnul către David și către Solomon, fiul lui: „În casa aceasta și în Ierusalim, care l-am ales din toate neamurile lui Israil, ca să puiu numele Mieu acolo în veac.

*2 Împăr.
7, 26
3 Împăr.
8, 16
9, 6

8. Și nu voi mai adaoge a mișca piciorul lui Israil din pământul carele l-am dat părinților lor, carii vor păzi toate câte am poruncit după toată porunca, carea au poruncit lor robul Mieu, Moisi”.

9. Și n-au ascultat și i-au înșelat pre ei Manase a face ce e rău întru ochii Domnului, mai mult decât toate neamurile care le-au pierdut Domnul de la fața fiilor lui Israil.

10. Și au grăit Domnul prin mâna robilor Săi, prorocilor, zicând:

11.* „Pentru toate câte au făcut Manase, împăratul Iudei, urâciunile aceaste mai reale decât toate câte au făcut amoreul cel dinaintea lui, și au făcut pre Iuda să păcătuiască întru idolii săi.

*Ieremi.
15, 4

12. Nu așa, acestea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: «Iată, Eu voi aduce reale preste Ierusalim și preste Iuda, cât tot celui ce

va auzi îi vor răsuna amândoa urechile.

13. Și voiui întinde preste Ierusalim măsura Samariei și cântariul casii lui Ahaav, și voiui șterge Ierusalimul, cum să șterge urciorul cel ce să unge și să întoarcă pre fața sa.

14. Și voiui goni rămășița moștenirii Meale și voiui da pre ei în mâinile vrăjmașilor lor, și vor fi de jaf și de pradă tuturor vrăjmașilor lor.

15. Pentru că ei au făcut ce e rău întru ochii Mie și M-au întărâtat cu mânie din zioa în carea am scos pre părinții lor din Eghipt, până în zioa aceasta!»

16. Încă și sânge nevinovat au vărsat Manase mult foarte, până ce au umplut Ierusalimul din gură în gură, afară de păcatele sale cu care au făcut pre Iuda ca să facă ce e rău întru ochii Domnului.

17. Iară cealealalte cuvinte a lui Manase și toate câte au făcut, și păcatul lui care au păcătuit, au nu sânt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

18. Și au adormit Manase cu părinții săi și s-au îngropat în grădina casii sale, în grădina lui Oza, și au împărățit Amos, fiul lui, în locul lui.

19. Fecior de doazeci și doi de ani era Amos când împărăți, și doi ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Mesolam, fata lui Arus din Ieteva.

20. Și au făcut ce e rău întru ochii Domnului, în ce chip au făcut Manase, tatăl lui, și au mers pre toată calea pre carea au mers tatăl lui și au slujit idolilor, cărora au slujit tatăl lui, și s-au închinat lor.

21. Și au părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinților lui și n-au umblat în calea Domnului.

22. Și s-au sculat slugile lui Amos asupra lui și au omorât pre împăratul în casa lui.

23. Și au bătut norodul pământului pre toți cei ce s-au fost sculat asupra împăratului Amos, și au făcut norodul pământului împărat pre Iosia, fiul lui, în locul lui.

24. Iară cealealalte cuvinte a lui Amos câte au făcut, au nu sânt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

25. Și l-au îngropat pre el în groapa lui, în grădina lui Oza, și au împărățit Iosia, fiul lui, în locul lui.

CAP 22

Iosie înnoiaște besearica și cinstea lui Dumnezeu; întrebă pre Domnul despre cartea A doao Leage, cea aflată, de îngrozirile și pedeaptele într-aceaeși scrise, ia răspuns de la prorocița că să vor aduce preste Iuda realele ceale scrise, pentru că au părăsât părinții cinstea lui Dumnezeu, iară el întâiu va muri în pace.

*2 Para.
34, 1

1. ecior de opt ani era Iosia când împărăți și treizeci și unul de ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Iediia, fata lui Edeia, din Vasurot.

2. Și au făcut ce e drept întru ochii

CAP 21 ȘI 22

Domnului și au mers pre toată calea lui David, tătâne-său, nu s-au abătut de-a dreapta, nici de-a stânga.

3. Și au fost în anul al optsprăzece a împăratului Iosie, în luna a șaptea, au trimis împăratul pre Sapfan, logofătul Casii Domnului, feciorul lui Iezechia, al feciorului lui Mosolam, zicând:

4. „Suie-te la Helchia, preotul cel mare, și pecetluiuște argintul, carele s-au băgat în Casa Domnului, carele l-au băgat cei ce păzesc pragul de la norod.

5. Și să-l dea în mâinile celor ce fac lucrurile ceale ce sânt în Casa Domnului”. Și l-au dat celor ce fac lucrurile în Casa Domnului, ca să întărească vedecul casii.

6. Teslarilor și clăditorilor și zidarilor, ca să cumpere leamne și pietri cioplite, să întărească vedecul casii.

7. Iară nu lua de la ei samă de argintul ce-l da lor, că cu credință lucra.

8. Și au zis Helchia, preotul cel mare, cătră Sapfan, logofătul: „Cartea Legii am aflat în Casa Domnului”. Și au dat Helchia lui Sapfan cartea și o au cetit.

9. Și au intrat în Casa Domnului la împăratul și au adus împăratului cuvânt, zicând: „Topit-au robii tăi argintul, carele s-au aflat în Casa Domnului, și l-au dat în mâna celor ce fac lucrurile ceale ce sânt în Casa Domnului”.

10. Și au spus Sapfan, logofătul, cătră împăratul, zicând: „O carte mi-au dat mie Helchia, preotul”.

11. Și o au cetit Sapfan înaintea împăratului, și au fost deaca au auzit împăratul cuvintele Cărții Legii, și-au rupt hainele sale.

12. Și au poruncit împăratul lui Helchia, preotului, și lui Ahicam, feciorului lui Sapfan, și lui Ahovor, feciorului lui Miheu, și lui Sapfan, logofătului, și lui Asaia, slugii împăratului, zicând:

13. „Meargeți și întrebați pre Domnul pentru mine și pentru tot norodul, și pentru tot Iuda, și pentru cuvintele cărții aceștia, carea s-au aflat, că tare s-au aprins mâniia Domnului asupra noastră, pentru că n-au ascultat părinții noștri cuvintele cărții aceștia, ca să facă toate câte s-au scris noao”.

14. Și au mers Helchia, preotul, și Ahicam și Ahovor și Sapfan și Asaia la Oldana, prorocița, muiarea lui Selim, feciorului lui Tecue, al feciorului lui Aras, păzitoriului de haine, și aceasta lăcuia în Ierusalim, în Mesena, și au grăit cătră ea.

15. Iară ea au zis lor: „Aceastea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil. Spuneți omului celui ce v-au trimis pre voi la mine.

16. Aceastea zice Domnul: «Iată, Eu voi aduce reale preste locul acesta și preste cei ce lăcuiesc într-însul, toate cuvintele cărții

carea o au cetit împăratul Iudei,

17. Pentru că M-au părăsit pre Mine și au jertvit la dumnezei străini, ca să Mă mânie pre Mine întru toate faptele mâinilor sale, și să va aprinde mâniia Mea în locul acesta și nu să va stânge».

18. Și cătră împăratul Iudei, carele v-au trimis pre voi să întrebați pre Domnul, aceasta să ziceți: «Aceasta zice Domnul Dumnezeuul lui Israil:

19. 'Cuvintele, care le-ai auzit, pentru care s-au mâhnit inima ta și te-ai smerit de fața Domnului, auzind câte am grăit asupra locului acestuia, și asupra celor ce lăcuiesc într-însul, că să vor stânge și să vor osândi, și Ț-ai rupt hainele tale și ai plâns înaintea Mea, și Eu încă am auzit, zice Domnul.

20. Nu așa, iată, Eu te voiu adăuga pre tine la părinții tăi, și te vei aduna la mormântul tău cu pace, și nu vor vedea ochii tăi realele, care le voiu aduce Eu preste locul acesta și preste cei ce lăcuiesc pre el'»". Și spusă împăratului cuvântul.

CAP 23

Iosiia ceteaște A doao Leage înaintea norodului și, puind legătură cu Domnul, strică urâciunile și poruncește să se prăznuiască Paștile; și fiind omorât în Maghedon, îi urmează necredinciosul fiu Ioahaz, pre care, ducându-l Faraon în Eghipt, pune în locul lui pre Eliachim, pre care îl numeaște și Ioachim, și acestuia îi pune grea dajde.

*2 Para.
34, 29

1. * i au trimis împăratul și au adunat la sine pre toți bătrânii Iudei și a Ierusalimului.

2. Și s-au suit împăratul în Casa Domnului și tot omul Iudei, și toți cei ce lăcuiesc în Ierusalim împreună cu el, și preoții și prorocii, și tot norodul de la mic până la mare, și au cetit la urechile lor toate cuvintele Cărții Legii, carea s-au aflat în Casa Domnului.

3. Și au stătut împăratul pre stâlp și au făcut legătură înaintea Domnului că vor umbla după Domnul și vor păzi poruncile Lui și mărturiile Lui și îndreptările Lui, cu toată inima și cu tot sufletul, și vor face cuvintele legăturii aceștia, care sânt scrise în cartea aceasta, și au stătut tot norodul pre legătura aceasta.

*Sira.
49, 3

4. Și au poruncit împăratul lui Helchia, preotului celui mare, și preoților celor de al doilea rând, și celor ce păzesc pragul,* să scoată din besearica Domnului toate vasele ceale făcute lui Vaal și desimei, și la toată putearea ceriului, și le-au ars afară de Ierusalim, în Valea Chedrilor și cenușea lor o au pus în Vetil.

5. Și au ars pre homarimi, pre carii i-au fost pus împărații Iudei să tămâiaze întru ceale înalte, și în cetățile Iudei și împre-

giurul Ierusalimului, așijderea și pre cei ce tămâia lui Vaal, și soarelui și lunii și mazurotilor, și la toată putearea ceriului.

6. Și au scos desişul din Casa Domnului afară de Ierusalim în Valea Chedrilor, și l-au ars în Valea Chedrilor și l-au făcut cenușe, și au aruncat cenușea lui preste mormânturile fiilor norodului.

7. Și au stricat casa cadisimelor celor din Casa Domnului, unde țesea muierile podobebele desişului.

8. Și au adus pre toți preoții din cetățile Iudei și au spurcat ceale înalte unde au tămâiat preoții de la Gheval și până la Versavee, și au stricat și casa porților, carea era la ușa porții lui Iisus, mai-marelui cetății, carea era de-a stânga omului, la poarta cetății.

9. Însă nu să suia preoții celor înalte la jertvenicul Domnului, în Ierusalim, ci numai mânca azime întră frații săi.

10. Și au spurcat Tofetul cel din valea feciorului lui Enum, ca nime să nu-și treacă pre feciorul său sau pre fata sa lui Moloh, prin foc.

11. Și au ars caii, carii i-au fost dat împărații Iudei soarelui, când intra în Casa Domnului la camera lui Natan, famenului în Farurim, și carul soarelui au ars în foc.

12. Și jertvenicele ceale de pre casa cea înaltă a lui Ahaz, carele le-au făcut împărații Iudei, și jertvenicele care le-au făcut Manase întru amândoao curțile Casii Domnului împăratul le-au stricat și le-au rupt de acolo, și au aruncat cenușea lor în râul Chedrilor.

13. Și casa cea din fața Ierusalimului, de-a dreapta muntelui lui Mostat,* carea o au fost zidit Solomon, împăratul lui Israil, Astartei, urâciunei sidonienilor, și lui Hamos, și pricăjirei lui Moav, și lui Moloh, urâciunei, fiilor lui Amon, le-au spurcat împăratul.

*3 Împă.
11, 7

14. Și au sfărâmat stâlpii și au stricat desişurile, și au umplut locurile lor de oase de oameni.

15.* Încă și jertvenicul cel din Vetil, cel înalt, carele l-au făcut Ierovoam, feciorul lui Navat, cel ce au făcut pre Israil a păcătui, și jertvenicul cel înalt, și acela l-au stricat, și au zdrobit pietrele lui, și le-au sfărâmat ca țărâna și au ars desişul.

*3 Împă.
13, 11 [2]

16. Și s-au abătut Iosia și au văzut mormânturile ceale ce era acolo în cetate, și au trimis și au luat oasele din mormânturi și le-au ars preste jertvenic, și l-au spurcat pre el, după cuvântul Domnului, carele l-au grăit omul lui Dumnezeu, când sta Ierovoam la sărbătoare pre jertvenic, și întorcându-să Iosia, au rădicat ochii săi spre mormântul omului lui Dumnezeu, celui ce au grăit cuvintele acestea.

***3 Împă.** 17.* Și au zis: „Ce e mormântul acela care-l văz eu?” Și au zis lui oamenii cetății: „Omul lui Dumnezeu easte, cel ce au ieșit din Iuda și mai înainte au spus cuvintele aceastea, care le-ai făcut cu jertvenicul din Vetil”.

18. Și au zis: „Lăsați-l, om să nu clătească oasele lui!” Și s-au aflat oasele lui cu oasele prorocului, celui ce au venit din Samaria.

19. Încă și toate casele celor înalte ceale din cetățile Samariei, care le-au făcut împărații lui Israil, ca să mânie pre Domnul, le-au stricat Iosia, și au făcut lor toate lucrurile, care le-au făcut în Vetil.

20. Și au junghiiat pre toți preoții celor înalte, carii era acolo pre jertvenice, și au ars oase de oameni preste eale și s-au întors în Ierusalim.

***2 Para.** 21.* Și au poruncit împăratul la tot norodul, zicând: „Faceți Paștile Domnului Dumnezeu-lui vostru, precum easte scris în Cartea Legii aceștia!”

22. Că nu s-au făcut Paștile aceastea din zilele judecătorilor, carii judeca pre Israil, și în toate zilele împăraților lui Israil și a împăraților Iudei.

23. Fără numai în anul al optsprăzece a lui Iosie, împăratului, s-au făcut Paștile aceastea Domnului în Ierusalim.

24. Încă și pre grăitori din pânțece, și pre gâcitori, și terafinii și idolii, și toate urâciunile ceale ce s-au făcut în pământul Iudei și în Ierusalim le-au scos împăratul Iosia, ca să întărească cuvintele legii ceale scrise în cartea carea o au aflat Helchia, preotul, în Casa Domnului.

25. Asemenea lui n-au fost mai înainte de el împărat, carele să se fie întors cătră Domnul cu toată inima sa și cu tot sufletul său și cu toată vârtutea sa, după toată Leagea lui Moisi, nici după el nu s-au sculat asemenea lui.

26. Ci tot nu s-au întors Domnul de cătră mâniia iușimeii Sale ceii mari, cu carea S-au mâniat iușimea Lui pre Iuda, pentru toate întărâtările cu care L-au întărâtat pre El Manase.

***Jos** 27.* Și au zis Domnul: „Și pre Iuda-l voiu lăpăda de la fața Mea, precum am lăpădat pre Israil, și voiu părăsi cetatea aceasta, carea o am ales, Ierusalimul și casa, de carea am zis: «Fi-va numele Mieu acolo»”.

28. Iară cealealalte cuvinte a lui Iosia și toate câte au făcut, au nu sânt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

***2 Para.** 29.* În zilele lui s-au suit Faraon Nehao, împăratul Eghiptului, asupra împăratului asiriianilor la râul Efratului, și au mers Iosia, împăratul, întru întimpinarea lui, și l-au omorât pre el Nehao în Maghedo, deaca l-au văzut pre el.

30. Și l-au suit pre el slugile lui mort din Maghedo și l-au adus în Ierusalim, și

l-au îngropat în mormântul lui, în cetatea lui David. Și au luat norodul pământului pre Ioahaz, feciorul lui Iosia, și l-au uns pre el și l-au făcut împărat în locul tătâne-său.

31.* Fecior de doazeci și trei de ani era Ioahaz, când împărăți, și trei luni au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui era Amital, fata lui Ieremie, din Lovna. ***2 Para.** 36, 2

32. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

33. Și l-au mutat pre el Faraon Nehao în Revla, în pământul Ematului, ca să nu împărățască în Ierusalim, și au poruncit să plătească gloabă pământul o sută de talanți de argint și o sută de talanți de aur.

34. Și au pus Faraon Nehao preste ei împărat pre Eliachim, feciorul lui Iosie, împăratului Iudei, în locul lui Ioahaz, tatălui lui, și i-au mutat numele lui Ioachim, și pre Ioahaz l-au luat și l-au dus în Eghipt, și au murit acolo.

35. Și argintul și aurul l-au dat Ioachim lui Faraon, însă au pus bir pământului, ca să dea argintul precum au poruncit Faraon, fieștecarele după putearea sa, și au cules argintul și aurul de la norodul pământului, ca să-l dea lui Faraon Nehao.

36. Fecior de doazeci și cinci de ani era Ioachim, când împărăți, și unsprăzece ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui Ieldaf, fata lui Fadail din Ruma.

37. Și au făcut ce e rău întru ochii Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

CAP 24

Ioachim trei ani slujește împăratului Vavilonului și, întorcându-să îndărăpt, multe tâlhării rabdă, care murind îi urmează Ioachim, fiul său, pre carele îl duce Navuhodonosor în Vavilon cu toată avușia căsii lui și cu a besearicii, și cu toată putearea lăcuiților Ierusalimului, rânduind împărat pre Vatanie, feciorul lui, pre carele l-au numit Sedechia.

1. n zilele lui s-au suit Navuhodonosor, împăratul Vavilonului, și s-au făcut Ioachim rob lui trei ani, și s-au întors și s-au scos de supt el.

2.* Și i-au trimis lui Domnul pre tâlharii haldeilor și pre tâlharii Siriei și pre tâlharii lui Moav și pre tâlharii fiilor lui Amon, și i-au trimis pre ei în pământul Iudei, ca să piarză pre ei, după cuvântul Domnului, carele l-au grăit prin mâna robilor Săi, prorocilor. ***Sus** 23, 27

3. Însă mâniia Domnului era asupra Iudei, ca să-l lapede pre el de la fața Sa pentru păcatele lui Manase, după toate câte au făcut.

4. Că și sânge nevinovat au vărsat și au umplut Ierusalimul de sânge nevinovat, și n-au voit Domnul să Se milostivească spre el.

5. Iară cealealalte cuvinte ale lui Ioachim și toate câte au făcut, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor îm-

păraților Iudei?

6. Și au adormit Ioachim cu părinții săi, și au împărățit Ioachim, feciorul lui, în locul lui.

7. Și mai mult n-au mai adaos împăratul Eghiptului a ieși din pământul său, că au fost luat împăratul Vavilonului de la râul Eghiptului până la râul Efratului toate câte era ale împăratului Eghiptului.

8. Fecior de optsprăzece ani era Ioachim, când împărăți, și trei luni au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Nesta, fata lui Eloanastam, din Ierusalim.

9. Și au făcut ce e rău întru ochii Domnului, după toate câte au făcut tatăl lui.

Danii. 10. Și în vremea aceea s-au suit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, asupra Ierusalimului și au încunjurat cetatea.

1, 1

11. Și au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la cetate, și slugile lui o bătea pre ea.

12. Și au ieșit Ioachim, împăratul Iudei, la împăratul Vavilonului, el și slugile lui, și muma lui și boiarii lui și famenii lui, și i-au luat pre ei împăratul Vavilonului în al opta an al împărăției lui.

13. Și au scos toate vistieriile de acolo, ceale din Casa Domnului, și vistieriile casii împăratului, și au tăiat toate vasele ceale de aur, care le-au făcut Solomon, împăratul lui Israil, în besearica Domnului, după cuvântul Domnului.

14. Și au dus Ierusalimul și pre toți boiarii, și pre cei tari cu putearea, zece mii de robi, și pre tot teslariul și faurul, și n-au rămas fără numai săracii pământului.

2 Par. 15. Și au dus pre Ioachim în Vavilon, și pre muma împăratului și pre muierile împăratului și pre famenii lui; și pre cei tari ai pământului

36, 10

Estir.

2, 6

i-au dus în străinătate, din Ierusalim în Vavilon.

10, 4

16. Și pre toți bărbații puterii, șapte mii, și pre meșterii cei de lemn și pre meșterii cei de fier, o mie, pre toți cei tari, carii făcea războiu, și i-au dus pre ei împăratul Vavilonului în străinătate, în Vavilon.

Ieremi. 17. Și au pus împăratul Vavilonului pre Vetania, feciorul lui (a), împărat în locul lui, și i-au pus numele lui Sedechia.

37, 1

52, 1

18. Fecior de doaozeci și unul de ani era Sedechia când împărăți, și unsprăzece ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Amita, fata lui Ieremie, din Lovna.

19. Și au făcut ce e rău întru ochii Domnului, după toate câte au făcut Ioachim.

20. Că mâniia Domnului era preste Ierusalim și preste Iuda, până ce i-au lăpădat pre ei de la fața sa, și n-au vrut să asculte Sedechia de împăratul Vavilonului.

CAP 25

Navodonosor, încunjiurând Ierusalimul și legând pre Sedechia, junghiindu-i fiii înaintea lui, îi scot ochii

17. (a) Ioachim.

și-l duc în Vavilon cu norodul, lăsându-să cei mai săraci pentru chivernisirea viilor și a țarinii; și după ce s-au ars toate ceale mari și polățile împreună cu besearica, au rânduit Navuhodonosor pre Godolia mai-mare, pre care, ucigându-l Nemail, au fugit norodul în Eghipt; iară împăratul Vavilonului, înălțind pre Ioachim, îl ia la masa sa.

1.* i au fost în anul al noalea a împărăției lui, în luna a zecea, în unsprăzece ale lunii, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și toată putearea lui asupra Ierusalimului.

*Ieremi. 39, 1
52, 4

2. Și au făcut zid împrejurul lui și au încunjiurat cetatea până la al unsprăzecelea an al împăratului Sedechia.

3. În zioa a noao a lunii, s-au întărit foametea în cetate și nu avea pâine norodul pământului.

4. Și s-au rupt cetatea și toți oamenii cei războinici au ieșit noaptea pre calea porții ceii din mijlocul zidurilor, aceasta easte a grădinii împăratului, și haldeii împrejurul cetății, au fugit pre calea Aravei.

5. Și au alergat oastea haldeilor după împăratul și l-au ajuns în Aravotul Ierihonului, și toată putearea lui o au răsipit de la el.

6. Și au prins pre împăratul, și l-au adus la împăratul Vavilonului în Rivlata și i-au făcut lui judecată.

7. Și pre fiii lui Sedechie i-au junghiat înaintea ochilor lui, și ochii lui Sedechie i-au scos, și l-au legat pre el cu lanțuri și l-au dus în Vavilon.

8. Iară în luna a cincea în șapte zile a lunii, acesta easte anul al noasprăzece a lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, au venit Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, carele sta înaintea împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

9. Și au ars Casa Domnului și casa împăratului, și toate casele Ierusalimului, și toată casa mare* o au ars cel mai mare preste bucătari.

*Psal. 73, 8

10. Și zidul Ierusalimului împrejur l-au stricat putearea haldeilor.

11. Iară pre celalalt norod, care au rămas în cetate, și pre cei fugiți, carii au fugit la împăratul Vavilonului, și oastea cea rămasă i-au dus Navuzardan, cel mai mare preste bucătari.

12. Și din săracii pământului au lăsat cel mai mare preste bucătari, ca să grijească de vii și de țarini.

13.* Și stâlpii cei de aramă din Casa Domnului și temeiorile și marea cea de aramă din Casa Domnului le-au sfărâmat haldeii, și arama o au dus în Vavilon.

*Ierem. 27, 16

14. Și căldările și furcuțele și topitorile și cățiile și toate vasele de aramă cu care slujea le-au luat.

15. Și cădealnițele și păharăle ceale

de aur și de argint le-au luat bucătariul cel mare.

16. Doi stâlpi și o mare, și temeiturile care le-au făcut Solomon Casii Domnului, nu era măsură arămii tuturor vaselor.

*3 Împă. 17. * De optsprăzece coți era înălțimea unui
7, 15 stâlp, și deasupra lui era cunună de aramă
2 Paral. de trei coți de înaltă, și mreajea și rodiile
3, 15 împregiurul cununei toate de aramă, ase-
Ieremia menea era și la stâlpul celalalt, și rodii, o
52, 19 sută, preste mreaje împregiur.

18. Și au luat cel mai mare preste bucătari pre Sarpia, preotul cel dintâiu, și pre Sofonia, feciorul, carele era al doilea, și pre cei trei carii păzesc pragul.

19. Și din cetate au luat un famen, carele era ispravnic preste bărbații cei de oaste, și cinci oameni de cei ce vedea fața împăratului, carii s-au aflat în cetate, și pre logofătul, mai-marelui puterii, carele întocmea norodul pământului, și șesezeci de oameni din norodul pământului, carii s-au aflat în cetate.

20. Și i-au luat pre ei Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, și i-au dus la împăratul Vavilonului, în Revlata.

21. Și i-au bătut pre ei împăratul Vavilonului și i-au omorât în Revlata, în pământul Ematului, și s-au depărtat cu lăcașul Iuda de pre pământul său.

22. Și norodului, care au rămas în pământul Iudei, pre carele l-au lăsat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, au pus mai-mare pre Godolia, feciorul lui Ahicam, feciorul lui Safan.

23. Și au auzit toți mai-marii puterii, ei și oamenii lor, cum că au pus

mai-mare împăratul Vavilonului pre Godolia, au venit la Godolia în Masifat, și Ismail, feciorul lui Natanie, și Iona, feciorul lui Carit, și Saraia, feciorul lui Tanamat Netofatineanul, și Iezonia, feciorul lui Mahati, ei și oamenii lor.

24. Și au jurat Godolia lor și oamenilor lor și au zis lor: „Nu vă teameți a sluji haldeilor, ședeți pre pământul acesta și slujiți împăratului Vavilonului, și bine va fi voao”.

25. Și au fost în luna a șaptea, venit-au Ismail, feciorul lui Natanie, al feciorului lui Elisama, din sămânța împăraților, și zece oameni cu el, și au bătut pre Godolia și au murit, și pre jidovii și pre haldeii, carii era cu el în Masifat.

26. Și s-au sculat tot norodul de la mic până la mare și boiarii puterii, și s-au dus în Eghipt, că să temea de fața haldeilor.

27. Și au fost în anul a treizeci și șapte al străinătății lui Ioachim, împăratului Iudei, în luna a doasprăzece, în zioa a doazeci și șapte a lunei, au înălțat Evilmerodah, împăratul Vavilonului, în anul împărăției sale, capul lui Ioachim, împăratului Iudei, și l-au scos pre el din temniță.

28. Și au grăit cătră el bune și au pus scaonul lui mai sus decât scaonile împăraților, celor ce era cu el în Vavilon.

29. Și i-au schimbat hainele, care le-au avut în temniță, și mânca pâine pururea înaintea lui, în toate zilele vieții sale.

30. Și hrana lui, hrană de pururea s-au dat lui, din casa împăratului, cuvântul zillii în zioa lui, în toate zilele vieții lui.

CARTEA PARALIPOMENON

CUVÂNT ÎNAINTE

Doao cărți Paralipomenon o carte fac la jidovi, cum mărturiseaște S. Ieronim. Alții cărțile Paralipomenon le chiiamă Cuvintele zilelor. La noi, pentru mărimea, în doao cărți easte împărțită. Cuvintele zilelor o au numit, ca cum ai zice hronologhie, și să veade a fi ca o cuprindere pre scurt a cărții, carea în Cărțile Împăraților de multe ori să numeaște, adecă a cărții aceiia, carea cuprind faptele împăraților lui Iuda, că cartea carea să numea Cuvintele zilelor împăraților lui Israil au perit. Scriitoriul Cărților Împăraților pre cetitoriu de multe ori îl trimite la cartea Cuvintelor zilelor împăraților lui Iuda și a lui Israil, și de multe ori ceale ce în Cărțile Împăraților să spun că s-au făcut, în cărțile Paralipomenon nu să află. Cărțile anilor sau hronologhiile cu mult era mai mari. Cartea cea de pre urmă Paralipomenon easte mai dincoace decât Cărțile Împărați-